

Pasidairius Po Kanada

Kanados Kongreso raštinė, kad prisi- rengimas suvažiavimo, kuris įvyks rugsėjo 7 ir 8, eina labai gerai. Tikimasi turėti apie 3,000 delegatų.

Suvažiavimo rengėjai prašo, kad delegatai nelauktų paskutinės dienos su pasiun- timu registracijos. Jie nuro- do, kad suregistravimas visų delegatų suvažiavimo dieną užimtų labai daug ir bran- gaus laiko.

Delegatais gali būti bile organizacijos atstovai. Vieno delegato įžanga du doleriai. Taipgi gali siųsti delegatus grupės pavieniu. Jie gali su- sirinkti ir išrinkti atstovą. Suvažiavime gali dalyvauti ir pavieniai, užsimokėję vie- ną dolerį įžangos.

Ontarijos valdžia užšaldė pieno kainą. Tai labai geras dalykas. Tiktai atrodo, kad pavėluotai. Reikėjo daug anksčiau tai padaryti, kol pienas buvo daug pigesnis.

Darbo Progresyvvė partija ragina federalę vyriausybę duoti subsidijas pieno gamintojams, kad būtų galima pieną nupiginti.

Organizuoti darbininkai smarkiai kritikuoja Ontari- jos valdžios bilių, kurs reika- lauja lygaus moterims atly- ginimo su vyrais už lygų dar- bą. Jie nurodo, kad įstaty- mas labai skylėtas ir lengvai apeinamas. Tiktai mažas skaičius moterų galės pasi- naudoti.

Nežiūrint to, įstatymas nu- kreiptas teisingon pusėn. Gal pavyks jį pataisyti taip, kad jis atsakytų reikalavimams.

Matomas nepaprastai didelis sambruzdis prieš siūly- mus įvesti Kanadoj kons-

kripciją ir paliuosuoti gene- rolą Kurt Mēyerį.

Ypatingai energingai pro- testuoja prieš konskripciją jaunimas, o prieš paleidimą generolo Meyer — veteranai.

Taipgi auga protestai prieš Vokietijos apginklavimą. Virš 100,000 kanadiečių žū- vo per pastaruosius du ka- rus, virš 200,000 buvo sužeis- ta. Abudu karus pradėjo vo- kiečiai.

Kai kas sako, kad jeigu priešinatės vakarinės Vokie- tijos apginklavimui, tai ko- dėl nieko nesakote apie rytinė Vokietiją. Bet faktas yra, kad kanadiečiai priešingi prieš abiejų Vokietijos dalių apginklavimą.

Fordas ir kitos industrijos, kurios naudoja nemažai plie- no, skundžiasi, kad teks su- mažinti gamybą, paleisti da- lį darbininkų.

Kas Pelnagrobis Baugina

Rašo J. PAUKŠTIS

Plačiai prigijęs pasakoji- mas, kad strausas, pamatęs pavojų, iškia galvą į smėlį. Girdi, jis manas, kad jeigu jis to pavojaus nematys, tai ir pats pavojus nebus pavoj- ingas. Yra ir žmonių tarpe tokių strausų. Jie, žinoma, nekiša galvos į smėlį. Jie už- simerkia prieš visus faktus ir mano, kad su tuo jie sugriauna juos.

Dėl tų žmonių, žinoma, ne- vertėtų visai kalbėti. Jeigu jau žmogus tiek atkaklus, tiek užsispyręs, tai geriau palikti jį ramybėje. Bet tokie žmonės, garsiai rėkdami, no- ri paversti strausais kitus,

Pienas eina karinei gamy- bai.

Kanada išleidžia militari- niams reikalams 50 centų iš kiekvieno dolerio.

Jūs visi girdėjot apie Di- mitrij Sostokovičių, garsųjį Tarybų Sąjungos kompozitorį. Taigi, balandžio 7, vaka- re, Massey Hall (Toronte) choras iš 160 narių, pade- dant simfonijos orkestrui, vadovaujant konduktoriui Emil Gartner, išpildys jo garsiąją oratoriją "Miško Daina."

Tai bus pirmas perstaty- mas šios oratorijos už Tary- bų Sąjungos sienos.

Tikiety kaina \$1,00, \$1.50, \$2,00 ir \$2.50. Juos galima įsigyti 83 Christie St.

Prasidėjo smarkus bruzdė- jimas mokytojų tarpe už al- gų pakėlimą. Kai kur jie ma- siniai rezignuoja, kuomet at- sisakoma pakelti jų algas.

Daugelyje vietų mokytojai gauna labai žemas algas.

Kanadietis

visai nekaltus žmones. Daž- nai būna taip, kad tie nekalti žmonės lieka tais žioplais strausais ir labai skaudžiai nukentčia.

Šiandien yra daug įvairių žmogiškų strausų, bet dau- giausiai jų yra tarp tų, ku- rie daug kalba apie Tarybų Sąjungą, bet labai mažai ži- no apie ją. Jie nenori žinoti. Jie užsimerkia ir mano, kad jeigu nieko nematys, tai ir bus taip, kaip jie kalba, kaip jie įsivaizduoja. To pasekoj dažnai darbininkas, suskuru- sioje lūšnelėj gyvendamas, pusbadžiai maitindamas ir, rėkia apsiputojęs, kad Tary- bų Sąjunga yra pavojinga, kad ji grumoja jo "laisvę" ir t.t. Jis gatavas ir tuos pas- kutinius centus, kuriuos gauna iš fabriko, atiduoti tam pačiam fabrikantui, kad išgelbėtų jį nuo to "tarybi- nio slibino".

Kapitalizmas apsuko dar- bo žmonėms galvas visokiais išgalvotais žodžiais, "totali- tarizmais", "diktatūromis", "vergijomis" ir kitais, o tie tik plėšia, tik dirba, aukoja- si, kad pelnagrobiai dar greičiau tuktų. Paprastas unijis- tas griebia už gerklės tokį pat unijistą. Skundžia jį samdytojams, skundžia uni- jų biurokratams, kurie susi- rūpinę kapitalizmo likimu la- biau, negu suskurdusio dar- bininko būvio pagerinimu.

Darbo žmogus negali būti toks pastumdėlis. Jis turi ie- škoti faktų, ieškoti tiesos. O šiandien jis už vis labiausiai turi ieškoti faktų ir tiesos, kodėl kapitalistas taip siun- do jį prieš darbo žmonių ša- lį. Jis turi daugiau žinoti apie tą šalį, apie jos atsieki-

mus, apie jos politiką, negu jos niekintojas kapitalistas.

Kapitalistai ant kiekvieno žingsnio meluoja apie unijas, apie darbininkų siekius namie, tad visai natūralu, kad jie dar daugiau meluoja apie darbininkų valdomas šalis. Darbininkas gali sužinoti tie- są tik tuose šaltiniuose, ku- rie yra laisvi nuo kapitalis- tų įtakos.

Pavyzdžiui, kapitalistai rė- kia, kad Tarybų Sąjungoj darbo žmonės blogiau gyve- na, negu kad gyveno prie ca- ro. Tenai, girdi, nėra laisvių, nėra duonos, nėra drabužių, nėra daug ko kita. Ar gali taip būti? Štai keletas faktų.

Iki revoliucijos Rusijoje buvo 10,000,000 valstiečių kiemų. Iš to skaičiaus, virš 3,500,000 kiemų neturėjo arklių. Ar yra reikalas aiš- kinti, koks gyvenimas galė- jo būti tokios šeimos, kuri neturėjo nuosavo arklio?

Dabar Tarybų Sąjungoj nėra tokių valstiečių. Tiktai 1950 metais tarybinė indus- trija davė žemdirbiams 180,000 traktorių, 46,000 kombainų, jų tarpe 23,000 sava- eigių kombainų, 82,000 auto- mobilių ir virš 1,700,000 pri- kabinamųjų prietaisų. 1950 metais virš 90 nuosimėjų rudeninių arimų atliko trak- toriai.

Valstiečiai turi kitų maši- nų. Nusausinimo darbams plačiai vartojami tam tikri grioviakasiai, kurie per va- landą iškasa vieno metro gy- lio griovį artį dviejų kilomet- rų ilgio. Bulves kasa, linus rauna kombainais. Dažnai trašos sėjamos orlaiviais.

Gerai įdirbta žemė duoda geresnį derlių. Yra tokių kol- ūkių, kurie pasiekė kviečių derliaus, kuriam sunku tikė- ti. Pavyzdžiui, Kirovogrado srityje buvo prikulta po 52.5 centnerio iš hektaro 77 hek- tarų plote. Runkelių prikasa- ma iki 1,892 centnerių iš hektaro. Išauginta tokių kar- vių, kurios duoda po 11,000 su viršum kilogramų pieno per metus. 1950 metais Ta- rylų Sąjunga prikūlė grūdi- nių kultūrų 7,600,000,000 pū- dų. Apie 400,000,000 pūdų daugiau, negu 1940 metais. Cukrinių runkelių derlius 1950 metais viršijo 1940 me- tų derlių 1,200,000 tonų.

Per pokarinius metus Ta- rylų Sąjunga ne tik atkūrė (Pabaiga ant 4 pusl.)

Lietuvis Barberis

Stag Barber Shop

Skubus ir Geras Patarnavimas

P. MOTIEJUNAS Savininkas

640 Main St., Winnipeg

Telefonas 925 321

Dr. A. H. Cottick

Dantų Gydytojas Chirurgas

Taisau ir Naujus Įdedu. Darbas Garantuotas 802 Tronto General Trust Bldg. Winnipeg, Man.

Užsitikrinkit Pagalbą Ligoj ir Nelaimėj

Istodami |

Sūnų ir Dukterų Kanados Lietuvių Savitarpinės Pašalpos Draugija

VAJUS TĖSIS nuo VASARIO 1 iki GEGUŽIO 1

Laike Vajaus Įstojimas Perpus Nupigintas

Jaunimas nuo 16 iki 20 metų amžiaus Vajaus Metu Primamas Be Įstojamo Mokesčio

Draugija Turi 11 Kuopų Kanadoje Pašalpomis Išmokėjusi Suvirš \$60,000

Pašalpos Moka: \$3.50, \$7.00 ir \$10.00 į Savaitę Pomirtinės Moka: \$80.00, \$120.00 ir \$160.00 Nario Mokestis: 35 c., 65 c. ir \$1.10 į Mėnesį

Draugijos Kapitalas Virš \$23,000

Dėl informacijų kreipkitės:

Ch. Narush, 489 Ossington Ave., Toronto 4, Ont.

Lietuviška Valgykla

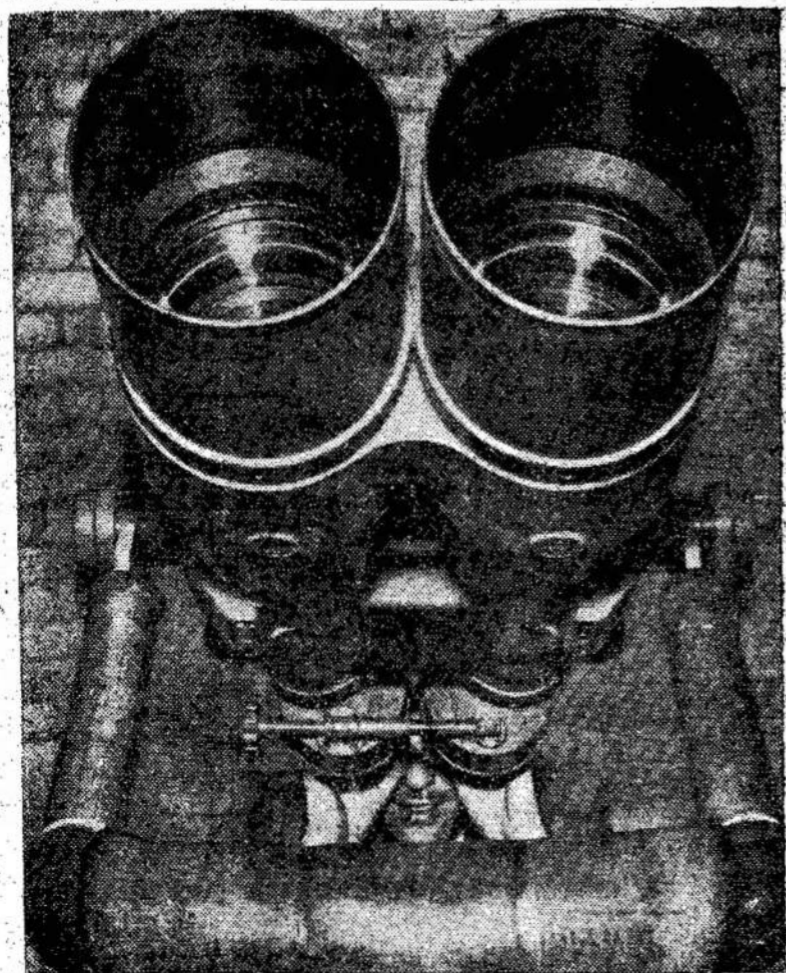
UNION CAFE

387 SHERMAN AVE. N. HAMILTON, ONT.

Šviežias Maistas. Geras Pasirinkimas Įvairių Lietu- viškų Valgių. Turime Kambarių Apsistojimui.

Savininkas Ch. Pampalas

Telefonas: 46917

Prieš karą japonai pagamino per tokį binoklį, gali perska- keletą binoklių, kurie labai tyti laivo vardą už 20 mylių priartina. Žmogus, žiūrint Jis kaimuoja \$3,000.

TARYBŲ LIETUVOJ

Centrinio Pašto Rūmai Lietuvos Sostinėje

Daugelis miesto ryšių įstaigų yra įsikūrę dideliame miesto centre esančiame pastate. Šiais metais šiuose rūmuose įrengiamas centrinis paštas. Dviejuose aukštuose bus išdėstytos didelės salės pašto operacijoms atlikti. Čia taip pat numatyta įrengti tarp miestinio telefono pasikalbėjimo punktą.

Centrinio pašto salės bus meniškai išpuoštos, aprūpintos specialiais baldais, modernio aparatūra.

Įrengimo darbai prasidėjo.

Naujas Bendrabutis

VILNIUS. — Šiais metais pradėdamas statyti naujas bendrabutis Vilniaus universitetui. Bendrabutis turės apie 200 kambarių, kuriuose gyvens 600 studentų. Tai bus didžiuliai keturių aukštų rūmai su salėmis skaityklai, bibliotekai ir t.t.

Vieta statybai parinkta Čiurlionio gatvėje.

L. Klimavičiūtė ir A. Guzikauskas — Dailiojo Čiuožimo Čempionai

KAUNAS. — Sekmadienį čia pasibaigė pirmosios po karo Lietuvos TSR dailiojo čiuožimo pirmenybės.

Respublikos čempiono vardus išvokė Leokadija Klimavičiūtė (Kaunas) ir Algirdas Guzikauskas (Vilnius).

Antrąją vietą moterų grupėje užėmė Daugėlaitė (Kaunas), o trečiąją — Kuprevičiūtė (Vilnius), vyrų grupėje — Senkus (Vilnius) ir Šeckus (Kaunas).

J. Purelis

Architektūros Muziejus

Architektūros klausimais užsiiminėjančios žinybos yra

Marė Ricketičienė, "Kauno Audinių" greitadarbė, viena iš daugelio Lietuvos moterų, kurios šiandien aktyviai dalyvauja visuomeniniame darbe. Ji dalyvavo Antrajame Taikos Kongrese Maskvoje.

surinkusios tūkstančius nuotraukų, brėžinių, dokumentų ir kitokių medžiagų, detalai vaizduojančių architektūros paminklus, naujas respublikos statybas, projek-

Jonas Švedas

Liaudies Meno Ugdytojas

Lietuvos TSR Valstybinio liaudies dainų ir šokių ansamblio meno vadovas, LTSR nusipelnęs meno veikėjas, Stalininės premijos laureatas J. Švedas žinomas ne tik Tarybų Lietuvoje, bet ir broliškose tarybinėse respublikose, kuriose lankėsi mūsų ansamblis.

J. Švedo vaikystė prabėgo skurdaus, be jokių šviesesnių perspektyvų gyvenimo aplinkoje. Tėvai gyveno nepasiturintai, todėl jam jau nuo aštuonerių metų amžiaus teko tarnauti buožėms.

Su dideliu užsidegimu, iš pat mažens jausdamas patraukimą prie muzikos, jaunuolis stengėsi mokytis. Vargais negalais baigęs vidurinę mokyklą Ylakiuose, prašydamas užsidirbdamas pamokomis, stoja į kompozitoriaus St. Šimkaus organizuojamą kapelą prie Klaipėdos konservatorijos. Besimokydamas konservatorijoje, vasaros ir žiemos atostogų metu 1914-1929 metais keliaudavo po Lietuvą užrašinėdamas liaudies dainas, šokių melodijas, rinkdamas liaudies instrumentus.

Baigęs Klaipėdos konservatoriją, 1930 m. persikėlė į Kauną. Tuo laiku J. Švedas

tavimo darbus ir t.t. Visą šią medžiagą numatyta perduoti organizuojamam architektūros muziejui.

Tuo tikslu Vilniuje parinktas pastatas, turintis visąjunginę architektūrinio paminklo reikšmę. Jame bus įrengtas naujasis muziejus. Čia taip pat numatoma ruošti ir architektūrinės parodos.

kūrybiniam darbu. Jo vadovaujamas ansamblis aplankė tolimiausius Tarybų Lietuvos kampelius, daugelį kolūkių, MTS. Ansamblis keletą kartų koncertavo Rygoje, Taline, Leningrade, Maskvoje. Valstybiniam liaudies dainų ir šokių ansambliui teko nepaprastai didelė garbė dalyvauti 1949 m. iškilmingame draugo J. V. Stalino 70-ties metų gimimo jubiliejaus koncerte TSRS Didžiąjame akademiniam teatre.

Už meninį vadovavimą Lietuvos TSR Valstybiniam liaudies dainų ir šokių ansambliui drg. J. Švedui 1950 metais buvo suteikta Stalininės premija.

J. Švedas aktyviai dalyvauja įvairiose visuomeninio ir muzikos gyvenimo srityse. Jis jautriai atsiliepia savo sukomponuotomis dainomis į naujo tarybinio gyvenimo įvykius. Iki šiol kompozitorius yra sukomponavęs apie 40 tarybinių dainų, iš kurių

plačiai žinomos: "Talkininkų maršas", "Kolektyvo mostai", "Ei, į darbą", ir daugelis kitų. J. Švedas sukūrė respublikinės šventės jungtiniam vyrų, moterų, vaikų ir mišriam chorui, skudučių ir pučiamųjų orkestrui "Kantatą Tarybų Lietuvos dešimtmečiui", kurią Dainų šventės metu atliko 25,000 dainininkų choras, paties kompozitoriaus diriguojamas.

Už aktyvią visuomeninę veiklą Tarybinė Vyriausybė apdovanojo J. Švedą Darbo Raudonosios Vėliavos ir Garbės ženklų ordinais ir medaliu "Už šaunų darbą Didžiąjame Tėvynės kare".

Liaudies meno ugdytoją Joną Švedą Viduklės MTS darbuotojai iškėlė Viduklės rinkiminėje apygardoje Nr. 111 kandidatų į LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus.

J. Lingys

Stalininės premijos laureatas

Baletu "Laurensija" Perstatymas

Valstybinis Operos ir baletu teatras pastatė Kreino baletą "Laurensiją". Režisūra ir pastatymas baletmeisterio M. Sautnovskio, dekoracijos dailininkės R. Songailytės.

Tarybinis baletas "Laurensija" pirmą kartą buvo pastatytas 1939 m. Leningrade, Kirovo vardo teatre.

Baletu siužetas paimtas iš Lope de Vegos herojinės pjesės "Fuente Ovejuna", vaizduojančios XVI šimtmečio Ispanijos valstiečių gyvenimą. XVI šimtmetis buvo audringas amžius, kai Ispanijos liaudis stengėsi sutraukti viduramžių siaurus varžtus, kai vyko nuolatiniai valstiečių maištai, nukreipti prieš savuosius engėjus senjorus.

Tokį audringą Ispanijos gyvenimą pavaizdavo vienas geriausių to meto renesanso rašytojų Lope de Vega. Libretistas Mandelburgas gerai išryškino Lope de Vegos pažangiąsias idėjas (valstiečių kovą su senjorais), atmesdamas jo monarchistines pažiūras.

"Laurensijos" pastatymas, be abejo, reikalauja iš baletinės trupės tiek meninio, tiek politinio subrendimo, kad įsigilinus į tolimą mums epochą, pajutus tautinių ispaniškų šokių formas, ispanų tautos dvasią.

Baletmeisteris Satunovskis šokį stengėsi organiškai surišti su vaidyba, vengiant divertismentinio šokių sugrupavimo ten, kur toks sugrupavimas yra nepateisinamas. Šiuo atžvilgiu baletmeisteriui geriausiai pavyko antrasis veiksmas. Idomią režisūriškai bei choreografiškai išspręstas ketvirtasis veiksmas, vaizduojantis liaudies sukilimą. Veiksmo dra-

matinė įtampa kyla iš pilies pabėgus Laurensijai. Ji savo monologe išreiškia skriaudą, kurias padarė feodalai, nebylia šokio kalba atgajvina Lope de Vegos garsųjį monologą. Baletmeisteris vykusiomis mizanscenomis parodė, kaip liaudis susiburia į vieningą kolektyvą, ryžtingai besiveržiantį į kovą prieš savo išnaudotojus. Liaudis puola pilį ir galutinai atsiskaito su tironu. Baletas baigiamas liaudies pergale. Šis triumfas išreikštas galingu herojinu liaudies šokiu.

Apie šokių pastatymą daugiausia galima spręsti iš trečiojo veiksmo, kuriame Laurensijos vestuvės leidžia pasireikšti divertismentinei baletu pusei. Baletmeisteris daugeliui tautinių ispanų šokių davė klasikinio šokio formą. Iš masinių šokių baletmeisteriui geriausiai pavyko šokis su kastanjetais, o gerai pradėtame čigonų šokyje vėliau pritrūkstama fantazijos. Keturtaame veiksmo atskirų judesių niuansais pereita iš liaudies neapykantos senjorams į liaudies triumfą. Be to, kiekvienas personažas turi ne tik savo muzikinę charakteristiką, bet ir savo šokio formą: Pasukalus linksmumas bei gyvumas perteikiamas greitais sukiniais, Laurensijos heroizmas, veržlumas — reiškiama aukštais grakščiais šuoliais ir t.t. Šokių pastatymo atžvilgiu silpniausias yra pirmas veiksmas. Baletmeisteriui reikėjo vengti ratinio šokio piešinio, visai netinkančio mūsų negiliai scenai.

Laurensijos (G. Sabaliauskaitė) vaidmuo nuspalvintas lyrinėmis ir dramatinėmis spalvomis. Laurensija savo monologu, puikiai atliekamu (Pabaiga ant 9 pusl.)

Liaudies Balsas

SAVAITINIS KANADOS LIETUVIŲ LAIKRASTIS
LEIDŽIAMAS SPAUDOS DRAUGIJOS

Prenumeratos Kaina:

kanados; ir Didžiojoje Britanijoje metams \$3.00; pusel metų \$1.50
Visur kitur metams \$3.50; pusel metų \$1.75.
Atskira kopija 6 centai

LIAUDIES BALSAS

4, G. Station C, Box 1013, Toronto, 3, Ontario, Canada.
SMEINISKAI KREIPKITES: 160 CLAREMONT ST., TORONTO

Telefonas: PLaza 4358

NEPAPRASTAI PUKI IDEJA

Pasaulinis Taikos Komitetas reikalauja, kad didžiosios jėgos pasirašytų taikos paktą. Jis sako, kad atsakymas pasirašyti tokį paktą bus skaitomas reiškiniumi, jog ta šalis nenori taikos. Prie to, jis reikalauja, kad viso pasaulio žmonės darytų spaudimą, kad toks paktas būtų pasirašytas. Jis reikštų pasižadėjimą, kad didžiosios jėgos nekariaus viena prieš kitą.

Ši idėja yra labai gera ir verta visų paramos. Kodėl visos didžiosios jėgos negali pasirašyti, sakysime, nepuolimo paktą? Tai būtų geriausias įrodymas pasauliui, kad jos nenori karo.

Bet tokio pakto nebus, kol žmonės po visą pasaulį nesukels visuomeninio spaudimo. Reikia neužmiršti, kad taikos nenori visi, kuriems karinė situacija neša didelius pelnus. Nė vienas atvirai prisipažino, kad būtų tikrai sunku jiems, jeigu ne prisirengimas karui.

Cia reikia pastebėti, kad nemažas skaičius ir darbo žmonių mano, kad tokia situacija geriau. Girdi, jeigu nebūtų prisirengimo karui, tai būtų ekonominis krizis, gal nebūtų darbo. Jie mano, kad karas, galų gale, nėra taip blogas dalykas, žiūrėkit, sako jie, kaip gerai, kai visi dirba, turi pinigų.

Bėda su šio kontinento žmonėmis ta, kad jie veiktų nematė karo lauko. Bet nereikia įsivaizduoti, kad trečias karas taip laimingai praeis. Reikia neužmiršti, kad padėtis keičiasi. Štai Korėjoje yra mažas karas, o jau virš 50,000 amerikiečių žuvusių ir sužeistų. Šiame kare amerikiečiai ir kanadiečiai būtų gal patys pirmieji panešti visą karo našumą. Europos šalys maža ką beturi. Darbininkai nebeturi noro kariauti.

Indijos premjeras Nehru aną dieną pasakė, kad pusė žmonijos arba virš 1,000,000,000 asmenų nukentėtų. Vieni žūtų, kiti būtų sužaloti. Skurdas ir ligos veikiausiai dar šimtus milijonų sunaikintų. Juk nebūtų pakankamų priemonių prižiūrėti tokias skaitlines aukų.

Tūkstantį kartų lengviau reikalauti taikos, negu pergyventi karą.

NE VISADA JIE BŪNA TOKIE

Kai kurie antidarbininkiški elementai šiandien labai drąsūs. Pavyzdžiui, pagarsėjęs "darbininkų" lyderis Jungtinėse Valstijose, James Carey, kiek laiko atgal pasakė, kad sekančiame kare jis stotų išvieno su fašistais prieš komunistus. Bet kada Jungtinės Valstijos buvo bėdoje, jis pats buvo nubėgęs į Maskvą ir gyrė darbininkų valdžią.

Skaityt kit skyriuje "Ką kiti rašo" Tribune redaktoriaus L. Morris komentarus šiuo klausimu. Jis labai puikiai apibūdina tokius žmones, kurie kartais pražudo patys save savo melais.

NUOSIRDZIAUSIAI SVEIKINAME

Vilnyje pastebėjome, kad mūsų dainininkė ir geroji Liaudies Balsu vartininkė Čikagoje ir apylinkėje jau apsivedė ir dabar jau nebe K. Abekienė, o K. Rimkienė.

Liaudies Balsas visų savo skaitytojų vardu nuosirdžiausiai sveikina ir linki daug laimės abiem jaunavedžiams.

ATLIKIT SAVO PAREIGAS

Žieminis sezonas jau artėja prie pabaigos. Prasišė šiltos dienos, visoki išvažiavimai. Bus daug sunkiau prisiminti visuomeninius reikalus. Tad dabar, kol dar visi namuose, pasistenkite atlikti savo visuomenines pareigas. Atsinaujinkit prenumeratas, kurių jau baigiasi, užsimokėkit duokles organizacijoms, kurioms jūs priklausot, kad vasaros metu būtų mažiau rūpesčių, ypač organizacijų valdyboms, kurioms tenka rūpintis tokiais dalykais.

Kada gamta duoda progą pasidžiaugti jos grožiu, reikia visiems pasinaudoti ta proga, bet kol tas ateis, dabar atlikite savo visuomenines pareigas.

KAS NAUJO PASAULYJE

Reikšmingi įvykiai vyksta Irane. Kiek laiko atgal tūlas Abdulla Rastelar nužudė Irano premjerą. Šiomis dienomis Irano parlamentas 106 balsais prieš 0 nubalsavo nacionalizuoti Anglo - Irano Oil kompaniją, kurios turtas įvertinamas \$158,000,000.

Didesnė pusė kompanijos turto priklauso britams. Amerikiečiai taipgi turi šerą.

Apskaičiuojama, kad Irane yra ketvirta dalis viso pasaulio aliejaus.

Kadangi minėtą kompaniją kontroliavo britai, tai ji turėjo teisę parduoti aliejų tikta britams ir jų šalininkams. Dabar prisibijoma, kad irančiai gali parduoti ir kitiems, įskaitant Tarybų Sąjungą.

Irane didžiausias žmonių ūpo pakilimas dėl šio nutarimo. "Galų gale aliejus bus mūsų", šaukia demonstrantai.

Britanijos valdžia, kuri nacionalizuoja ištisas industrijas namie, labai nepatenkinta tuo. Ji duosianti Iraną tarptautinį teisumą.

Visuose arabiškuose kraštuose stiprėja bruzdėjimas už atsikratymą svetimųjų, kurie kontroliuoja žaliavos šaltinius.

Korėjiečiai ir jų talkininkai kiniečiai pamažu traukiasi į šiaurę. Jie be kovos apleido Seulą, Pietų Korėjos sostinę.

Jungtinėse Tautose ir Jungtinėse Valstijose eina diskusijos, nors ir ne viešai, ką daryti, jeigu jų jėgos pasieks 38 lygiagrečių.

Dešinioji spauda ir aplamai dešinysis sparnas kelia reikalavimus, kad nesustoti. Girdi, reikia komunistus sumušti. Liberališkesni diplomatai, jų tarpe britų ir dominijų atstovai, esą įsitikinę, kad labai brangiai atsi-

eitų toks kelias. Veikiausiai nebūtų galima sumušti korėjiečių be puolimo ant Mandžūrijos, o tas gal reikštų karą.

Korėjoje (vien pietinė) yra 6,000,000 karo pabėgėlių. Tai vis žmonės, kuriuos išvijo frontas arba kurių namai buvo sunaikinti laike mūšių.

Baisu ir įsivaizduoti, koį skurdą kenčia Korėjos žmonės. O tas skurdas labai padidės, jeigu karas nebus baigtas greitai.

Vakariniėj Vokietijoje įvyko stiprus žemės drebėjimas. Kadangi žmonės įbauginti atominėmis bombomis, tai po visą vakarinę Europą tuojaus pasklido gandai, kad atominė bomba eksplodavo.

Labai teisingai pažymėjo Tarybų Sąjungos atstovas Gromyko keturių didžiųjų konferencijoje Paryžiuje, atsakydamas Francijos atstovui, kuomet jis pasakė, kad karo baimę sukėlė jų pačių propagandistai.

Ką galima padaryti iš mūsų, kada jos patenka į reacionierių rankas, gerą pavyzdį duoda Argentina.

Tenai ėjo didelis dienraštis La Prensa. Kadangi jis pakritikuodavo Perono reakcinę valdžią, tai Peronas pasimojo sukriušinti laikraštį.

Kad valdžia to siekė, nėra stebėtina, bet valdžios palaiškymui unijos paskelbė trumpą streiką prieš laikraštį. 4,000,000 darbininkų buvo iššaukta į streiką prieš tą laikraštį, kuris gal daug prailankesnis darbininkams, negu Peron valdžia.

Argentinios darbininkai visai pateko po valdžios letena.

Rytinės Europos bėgliai Austrijoje išleido ir paskleidė lapelius, šaukiančius raudon-

armiečius, kad jie sunaikintų Staliną ir kitus lyderius.

Tie bėgliai sudaro bendrą frontą, bet be pagiežos liaudžiai, jie nesutaria nei vienu klausimu. Įvairių tautų grupės pešasi dėl rubežių, kurių jie nemato, o tautinės grupės pešasi tarp savęs už vietas, kurių taipgi jie nemato.

Idomu, kad "vakarai" tuo labai patenkinti. Kažin, kaip jiems patiktų, jei kas tą patį darytų prieš juos?

KAS BAUGINA PELNAGROBIUS

(Atkelta nuo 2 pusl.)

karo sugriautą ūkį, bet toli pralenkė. Jos industrija taip išsilo, kad įvairios mašinos plaukte plaukia į visus šalies kampus. Dabar stambinami kolūkiai, ko pasekmėj ūkių vietoje bus miestai su 10,000 gyventojų. Tas paliuosuos dar bent 6,000,000 darbuotojų industrijai ir kitoms sritims. Apie nedarbą tenai niekas ir žinot nežino. Visi aprūpinti sociale apdrauda. To viso nebuvo prie caro.

O ką mes matome kapitalistinėje Europos pusėj? Italijoje 2,000,000 bedarbių, kiti 3,000,000 dirba nepilną laiką. Milijonai suskurdusių valstiečių. Nedaug geriau vakarinėj Vokietijoje. Francija taip pat nėra pirmyn. Tiesa, amerikiečiai užvertė krautuves prekėmis, bet darbo žmogus jų neįperka.

Dorothy Thompson, plačiai pagarsėjusi žurnalistė, kuri neseniai apvažinėjo Europą, Afriką, Artimuosius Rytus, pareiškė, kad padėtis Vakarų Europoje nei kiek negerėja, o blogėja. Kapitalistinių valdžių autoritetas darbo žmonių tarpe nei kiek nepakilęs.

Taip tai kalba faktai. Ir kapitalizmas daugiausia bijo šių faktų. Bet jis nenori pripažinti. Jis nori sukelti karus, kad sutrukdyti darbo žmonių valdomų šalių pirmynžangą. Hitleris vieną sykį taip paėarė. Tas daug padėjo šio kontinento veltėdžiams. Kai Europa skendo skurde ir kraujuose, tai turtėjo.

Darbo žmogus šiandien jokiū būdu negali būti tuo strausu, kuris kiša galvą į smėlį. Jis turi ieškoti tiesos. O jis ją gali rasti ne kapitalo ir jo tarnų spaudoje. Ją skelbia tikta darbo žmonių spauda.

Ypatingai darbo žmogui šiandien reikia ieškoti tikrų faktų apie darbo žmonių valdomas šalis. Suklaidintas žmogus gali atlikti niekad nedovanotiną prasižengimą prieš savo klasės žmones.

Penkiakampė žvaigždė

TEOFILIS TILVYTIS

Atkurdavome tavo konturus tikta svajonėj,
Nematėme savom akim tavęs.
Šiandieną gėrisi ir mūsų milijonai,
Nes nušvietei tu lauką ir gatves.

Lindėdami šimtus gražiausių metų
Po juodu priespaudos medžių,
Mes esame ne kartą ant krūtinių matę
Šešėlius balzganus žvaigždžių.

Seni blizgučiai greit nubluko
Nuo akinančios tavo šilimos.
Tū atėjai nuplėšti rūką
Nuo mūsų žemės mylimos.

Mums baudžiava sukūrė tamsų rūmą,
Akli mes jautėmės jame.
Žvaigždė tautų solidarumo,
Pasaulį jauskis, kaip namie!

Pastabos

Reakcionieriai, jų tarpe ir lietuvių, sušuko, kad Irane laimėjo "Rusija". (Nors jau 35 metai, kai nebėra caristinės Rusijos, bet kapitalistai dar vis laikosi savo užsispyrimo.)

Kodėl gi ne iraniečiai? Juk jie turės daugiau naudos, kuomet savo šaltinius jie patys kontroliuos.

Kieno būtų laimėjimas, jei, sakysime, Kanada nusavintų amerikiečių valdomus aliejaus šaltinius Kanadoje? Arba nikelio ar asbesto kasyklas, kurias taipgi valdo amerikiečiai?

Nejaugi tai būtų "rusų" laimėjimas?

Kapitalistai labai pyksta, kad liaudiškose šalyse komunistai valo lauk titoistus. Bet ką daro popiežius su tais, kurie remia liaudiškas vyriausybes?

Spauda pranešė, kad popiežius ekskomunikavo visus Čekoslovakijos katalikus, kurie kooperuoja su valdžia, kurie padėjo išmesti vyskupą Beraną, tą didelį užsispyrėlį.

Ir koks čia blogumas, jeigu Čekoslovakijos katalikai kooperuoja su savo krašto valdžia?

Šio mėnesio 18 dieną sukako 80 metų nuo paskelbimo Paryžiaus komūnos, kuri truko 70 dienų. Tai labai reikšminga sukaktis.

Paryžiaus komūna, kaip vėliau nurodė Marksas ir Engelsas, davė viso pasaulio darbo žmonėms labai dideles pamokas.

Tas, ką Marksas ir Engelsas tuomet sakė, išaiškina ir tą, kodėl popiežius ekskomunikuoja Čekoslovakijos katalikus.

Marksas ir Engelsas, kalbėdami apie Paryžiaus komūną, nurodė, kad komūna paliudyjo, jog buržuazija neturi širdies. Ji griebiasi būriausių priemonių savo viešpatavimui išlaikyti.

Kita, darbininkai negali, perėmę galią, nusiraminti ir laukti iki viskas susitvarkys.

Jie turi vesti atkaklią kovą su nugalėta buržuazija.

Mes galime būti tikri, kad šiandien buržuazija tose šalyse, kur darbininkai valdo, stengiasi veikti per komunistines, per įvairias kitas organizacijas, nes atvirai ji negali pasirodyti darbo žmonių tarpe.

Tariamieji valymai ir yra metimas lauk tokių elementų, kurie bando griauti darbo žmonių valdžią iš vidaus.

Titoizmas šiandien yra geriausias kapitalizmo įrankis kovoje prieš darbininkus.

Čia matote nuotrauką paminklo, pastatyto D. B. Detweiler'ui, kurs skaitomas hidro elektros Ontarijoj pionierium. 50 metų atgal jis dviračiu važinėjo po Ontari-

ją ir apžiūrinėjo vietas, kur galima pigiai įrengti elektrines. Iš karto jis susitiko su didele opozicija, bet vėliau jo sumanymas buvo įvykdytas.

Ką Kiti Rašo

Melas Užmuša žmones!

Kuomet jų interesai reikalavo, tie patys žmonės, kurie šiandien draskosi ir kursto prieš Tarybų Sąjungą, buvo didžiausi jos pagyrūnai. Nekurį laiką šių dienų didieji melagiai, drebėdami prieš hitlerinę pabaisą, kurią jie patys išaugino, buvo "tarybiniai ekspertai", kaip kad jie yra dabar antitarybiniai "ekspertai".

Harry Hopkins, Rooseveltto patikėtinis, yra užrekdavęs dalį tos istorijos. Kuomet Jungtinių Valstijų militaristai 1942 metais pasakė prezidentui Rooseveltui, kad Raudonoji Armija išsilaukys neilgiau dviejų mėnesių, Rooseveltas pasiuntė Hopkinsą Maskvon pažūrėti, ko galima tikėtis iš jos. Hopkinsas sugrįžęs pranešė kaip tik priešingai, ir tuomet Rooseveltas turėjo vesti kovą, kad praveisti paramos bilij.

Jungtinių Valstijų militaristai tikėjo Hitlerio užsienio reikalų ministeriui, kuris 1941 metais rašė savo itališkam fašistiniam dublikatui: "Stalino Rusija bus išbraukta iš žemlapio per 8 savaites." Kokie melagiai ir kvailiai jie buvo!

Kuomet japonai užpuolė

Buržuazija, jei pastebėjote, su didžiausiu malonumu vadina juos komunistais.

J. Y.

ant Perly prieplaukos ir surado ore tiktai vieną civilinį orlaivį, nekurie iš tų džentelmenų pakeitė toną. Jungtinės Valstijos nestojo į karą ištaisus šešius mėnesius po to, kai Tarybų Sąjunga buvo Hitlerio užpulta. Staiga ant pirmų puslapių pasirodė dideli pagyrimai Tarybų Sąjungai. Toronto Daily Star žymiai padidino savo cirkuliaciją užšokdamas ant tarybinės draugystės vežimo.

Net ir tuo metu, kada ant-rasis frontas buvo sabotuojamas — per du kruvinus metus — pagyrimai plitė iš visas puses.

Pasiskaityt kit kai kuriuos

iš jų, ypatingai jaunesnieji žmonės, kurie tuomet nedalyvavote visuomeniniuose reikaluose. Šiandie jie skamba labai keistai.

—
Vienuolika CIO atstovų nuvyko į Rusiją spalio mėnesį, 1945 metais. Ponas Jim Carey, CIO sekretorius, parvežė raportą ir jame jis apibūdina, ką delegatai sakė Tarybų Sąjungos darbininkam: "Mes matėme kainą, kurią jūs sumokėjote tam, kad užtikrinti laisvę visiems pasaulio žmonėms. Mes Amerikoje esame nusistatę, kad nei jokia jėga viduje ar iš lauko negalėtų nustatyti mus prieš jus." Keturi metai vėliau Carey sakė, kad sekančiame kare jis stos išvieno su fašistais prieš komunistus.

—
Mikado MacArthur, kuris buvo negarbingai išvytas iš Filipinų ir kuris niekad nebuvo susitikęs su Japonijos armijos masėmis, kadangi ji buvo laikoma prie Tarybų Sąjungos sienos, mušė sekančius žodžius į Maskvą vasario 23, 1942 metais: "Civilizacijos viltis remiasi ant didžiųjų narsiosios Raudonosios armijos vėliavų."

Ambasadorius Davies, kurio tarnyba Tarybų Sąjungoj kaip Jungtinių Valstijų ambasadoriaus yra aprašyta jo knygoj, "Mission to Moscow", laike karo nufilmuota, sakė: "Jeigu jūs galite įsivaizduoti tokią asmenybę, kuri yra visai priešinga tam, ką aršiausias Stalino priešas bile kur gali išgalvoti, tai jūs galite susidaryti vaizdą to žmogaus (Stalino)".

Garbino, kuomet tas tiko jų siekiams; šmeižia, kuomet jiems to reikia.

Išaiškinti tą labai lengva. Nuolatinis faktorium, per tuos visus sturmingus 34 metus po Rusijos revoliucijos, buvo imperializmo pastangos sunaikinti ją. Tas buvo pamatinė antitarybinė propagandos tema, siekianti masių apgavimo ir žmonių proto suklaudinimo. Kuomet 1941-45 metais jų užgerinimas Hitlerio atsimušė į jų galvas, nekurie (toli gražu ne visi) ka-

Vėjas ir Našlaitis

E. MIEŽELAITIS

Baltas sniegas vartos. Vakaras pamėlęs. Apkabinęs šunį verkia kūdikėlis.

Mūrai tylūs tylūs. Mūruose tamsu jau. Tiktai šaltas vėjas skersgatviuose uja.

Ir paklausia vėjas, kąsdamas jo veidą: — Kas tau elgetauti šitą naktį leido?

— Verkėm, — sako vaikas, — ašaras išliejome, Tėvas baigia pūti vokiečių kalėjime.

Motina mylėjau. Bet gyvent neleido jai — Vieną gražią dieną — po klevais palaidojo.

Mūrai tylūs tylūs. Mūruose tamsu jau. Tiktai šaltas vėjas skersgatviuose uja.

Ir jisai pakilo ir drąsus nuėjo, Kur jį gatvėm vedė tas maištingas vėjas.

ŠYPSENAS

Bet Arti Gelžkelio

Du keleiviai truputį pavargę beidami iš miestelio iki gelžkelio stoties.

"Aš nesuprantu, kodėl jie pastatė stotį taip toli nuo miestelio?" tarė vienas, atgavęs kvapą.

"Jie norėjo, kad ji būtų arti gelžkelio", paaiškino ant-rasis.

Gerumo Priežastis

"Tavo žmona atrodo tokia didelė, tokia riebi, bet tokia lėta. Ji galėtų tave ant piršto suvynioti", kalbėjo vyras, kurio žmona buvo mažutė, bet labai pikta.

"Matote, ji persunki kovoti ar vaikytis paskui mane", atsakė vyras.

Karštis Pabudino

Klebonas, atsisėdęs prie stalo pusryčiams, pradėjo aiškinti tarnui, kodėl jis taip prakaitavo miegodamas.

"Aš sapnavau, kad aš buvau miręs," tarė klebonas.

"Tur būt buvai pakliuęs į karštą vietą, kad taip išprakaitavai," pridėjo tarnas.

pitalizmo spoksmenai buvo priversti kalbėti truputį tiesos.

Ne Tarybų Sąjunga pakeitė savo taikos politiką. Pasiskeitė tie nešvarūs bosų propagandistai, kaip kad Carey iš CIO, Toronto Daily Star ir beveik visi Kanados didlapiai, kurie gilumoj visuomet sutiko su reakcionieriais, kurie sakė H. Hopkinsui rugpjūčio mėnesį, 1945 metais, kad jie "norėjo matyti mūsų armijas einant per visą Vokietiją ir kovojant Rusiją."

Nacių leitenantas rašė savo užrašuose būdamas rytiniame fronte 1943 metais: "Aš springstu iš pykčio, kuomet aš atsimenu tuos visus kvailius teigimus praėjusiais metais. Mes patikėjome savo propagandą. Dabar mes klumpame..." Buvo per vėlu jam visą tiesą pamatyti. Jis buvo užmuštas. Ar tai ne pamoka kanadiečiams? Melas gali užmušti žmones. — Leslie Morris.

Mirė Juozas Kvedas

GLASGOW, Škotija. — Kovo 5 d. Škotijos lietuvių Liaudies Balso skaitytojų šeima neteko vieno nario. Mirtis išskyrė iš gyvųjų tarpo seną Škotijos lietuvių Juozą Kvedą.

Velionies artimiesiems reiškiu užuojautą.

J. T.

Rengiasi Prie Darbininkų Konferencijos už Taiką

PARYŽIUS. — Kovo 23, 24 ir 25-tą Berlyne įvyks Europos darbininkų konferencija už taiką. Turėjome bendrus pasaulinius taikos kongresus (du, — Paryžiuje ir Varšuvoje), kelius pasaulinius intelektualų kongresus už taiką, dabar organizuoti Europos darbininkija, kurios nugarokaulį sudaro kovingosios unijos, laikys savo konferenciją.

Prie tos konferencijos jau smarkiai rengiamasi, — ir su entuziazmu. Čia, Francūzijoje, darbininkiška spauda pilna korespondencijų iš fabriku, dirbtuvių ir kasyklų, kur darbininkai jau renka savo delegatus ir priima rezolucijas solidarizuotis su konferencija. Dideliame "Renault" automobilių fabrike, kuris priklauso valdžiai, darbininkai veik vienbalsiai pasisakė už atstovų pasiuntimą konferencijon. Už dalyvavimą balsavo ne tik kairių unijų nariai, bet taipgi socialistai ir katalikai.

(Bendrai reikia pažymėti, kad socialistų ir katalikų vadovaujamos unijos vis dažniau priverstos savo narių spaudimo veikti kartu su kairiečiais. Praeitą savaitę įvykusiam Paryžiaus transporto streike socialistai ir katalikai streikavo kartu su komunistais, nors katalikų-socialistų valdžia visai bandė streiką laužyti ir policija veikė kaip streiklaužė.)

Ruhro Angliakasiai

Kad Francūzijos organizuota darbininkija smarkiai rengiasi prie taikos konferencijos, nestebėtina. Bet kas labiau pažymėtina ir džiuginantis reiškinys, tai kad Vokietijos darbininkija taip aktyviai atsiliepiama. Mes nekalbame apie Vokietijos Demokratinės Respublikos (tarybinės zonos) darbininkus, kurie plačiai dalyvaus. Tas nestebėtina. Kas svarbiau, tai kad labai skaitlingos delegacijos stengsis atvykti iš Vakarų Vokietijos, ypatin-gai iš Ruhro angliakasių srities.

Reikia atsiminti, kad Adenauerio Vokietijoje, kur jankių - britų okupacinė valdžia vis labiau gniaužia kairių judėjimą, ir kur nacių atgimimas skatinamas, darbininkams veikti ne taip jau lengva. Taipgi reikia atsiminti, kad Ruhro anglies kasyklų sritis ir bendrai visas Paryžius yra sunkiosios Vokietijos industrijos lopšys, ant kurio turėtų remtis Vokietijos apginklavimas. Ir jeigu tos srities darbininkai stoja už taiką ir pasiryžę už ją kovoti, tas privers naujuosius nacius bent kiek užsigalvoti.

Simboliška, kad didžiausiose Ruhro srities plieno liejyklose, tose, kurios dabar gražinamos naciams, Kruppui, darbininkai surengė taikos mitingus ir balsavo pasiūsti delegatus į Berlyną.

Rašant šiuos žodžius, čia, Paryžiuje, taip vadinamuose "Ružavuose Rūmuose" vyksta keturių užsienio reikalų ministrų padėjėjų pasitarimas. Po dviejų metų vėl bent tariamasi, — tai geras ženklas, ir čia žmonės juokauja, kad gal ružavasis marmuras pasitarimų salėse nuteiks delegatus gerai. . . Kai skaitysite šį laišką, rezultatas apie jų pasitarimus bus jau senai žinomas. Kol kas čia optimizmas maišosi su pesimizmu. Jessupas, Davis ir Paroži po savo pasitarimo padarė pareiškimą vakar, iš ko aišku, kad jie stengsis nesitarti su Gromyko pagrindiniais reikalais, būtent, Vokietijos ginklavimu. Vietoje to, jie žadėjo kelti kiek galima labiau į paviršių kaltinimą, kad Tarybų Sąjunga ir liaudies demokratijos ginkluojasi.

A. Miškūnas

Padėka Artistams

TORONTO. — Tikiuosi, kad leisit man tarti per Liaudies Balsą padėkos žodį artistams, kurie perstatė veikalą "Gieda Gaideliai", taipgi ir suferiui. Sirdingai ačiū, draugai ir draugės, už taip gerą kooperaciją. Jūsų pastangomis ir geru pasiryžimu mes perstatėm tokį didelį veikalą labai gerai.

Ačiū, draugės ir draugai, kad priėmėt mano pastabas pamokų laiku, lankėtės į pamokas ir punktualiai. Nors draugėms Ukelytėms buvo labai toli atvažiuoti ant pamokų, bet visada, snigo ar lijo, jos buvo, ir lošimo metu virkdė publiką. O dar jaunos artistės. Tai labai gražu.

Aš prašau ir ateityje taipgi kooperuoti su visais reži-soriais, kas jie nebūtų. Tas labai reikalinga.

Dabar, lai "Gieda gaideliai, aušta rytas", o mes, meno mėgėjai, tęskime savo meninį darbą toliau.

J. Linarta

Hong Kong. — Kantone esą suimtos penkios Kanados vienuolės, kurios kaltinamos už daugelio vaikų mirtį. Sakoma, kad 90 nuosimčių vaikų, paimtų į vienuolių našlaičių namus, mirė. Iš 2,216 vaikų, paimtų nuo metų pradžios, likę tik 48.

Per 18 metų, mirę 36,000 našlaičių, patekusių į šių misijonierių prieglaudą.

Jungtinių Tautų jėgų Korėjoj komandierius generolas M. Ridgeway, kurs aną dieną pasakė, kad jis neturi įsakyti sustoti prie 38 lygia-

gretės. Jeigu karas nebus susta-lytas, tai Korėja bus visai sunaikinta. Vien pietinėje Korėjoj yra 6,000,000 karo pabėgėlių.

Mokslininkas -- Kovotojas

Kalbant ar rašant taikos klausimu, retai kada apsieinama nepaminėjus Frederiko Žolio - Kiuri (Joliot - Curie) vardo. Tai pasauliniai paskilbės už taiką kovotojas. Kaip atominės energijos tyrinėtojas, mokslininkas ir išradėjas, Žolio Kiuri buvo Francūzijos valstybinės atominės jėgos tyrinėjimo komisijos vadovas, pirmininkas. Kaip komunistas ir kovotojas už taiką, jis nepatiko naujo karo ruošėjams—Amerikos bei Anglijos imperialistams ir jų spaudimo į Francūzijos vyriausybę dėka, jis buvo iš tos pareigos atleistas.

Štai keletas jo gyvenimo ir jo nusistatymo bruožų:

Kilęs iš Francūzijos Revoliucionieriaus Šeimos

Žolio Kiuri į taikos gynėjų eiles stoji nepripuolamai. Jis iš mažens, kaip kilęs iš seno revoliucionieriaus, Paryžiaus Komunos dalyvio, šeimos, iš pat mažens buvo auklėjamas Francūzijos darbininkų klasės revoliucinių tradicijų dvasioje. Dirbdamas inžinieriaus darbu, jis kasdieniniame darbe ir suėjime su darbininkais galutinai suformavo savo pasaulėžiūrą.

Jis pasirenka mokslininko kelią. Būdamas trisdešimties metų amžiaus, jis jau buvo fizikos mokslų daktaras. Jis vadovauja Centrinei atomi-

nio Suiterio laboratorijai. Už ypatingus nuopelnus mokslo srityje jam paskiriama Nobelio premija. Francūzijos Mokslų akademijos ir Medicinos akademijos tikrasis narys, profesorius F. Žolio Kiuri vėliau ne kartą apdovanojamas medaliais ir premijomis. Tyrinėdamas atominę energiją, per trumpą laiką Žolio Kiuri padaro eilę svarbių atradimų, kurie įgalina išspręsti eilę svarbių problemų susijusių su atominė energija. Jis atranda iki šiol neištirtą krovinių neturinčių detalių spinduliavimą, nustato neutronų reikšmę, kuriais bombarduojant uraną, atsipalaiduoja milžiniška energija — atominė energija.

Kartu su F. Žolio Kiuri mokslinį darbą dirba ir jo žmona, žymi fizikė, garsiosios mokslininkės Marijos Kiuri (Skłodovskos) duktė — Irena Kiuri. Reikšmingi jų abiejų atradimai, žymiai padeda atomo branduolio fizikai sekmingai išspręsti eilę sunkių problemų, surištų su atominės energijos klausimu.

Su Ginklų Rankoje Kovojo Prieš Hitlerininkus

Mokslininko darbą sužlugdo hitlerininkų karas. Karštas patrijotas, laisvės ir taikos mylėtojas Žolio Kiuri pasilieka Paryžiuje ir stoja į kovą prieš okupantus. Jis vadovauja pagrindinei organi-

zacijai "Nacionalinis frontas".

Savo laboratorijoje jis gamindavo sprogstamas bombas ir pats jas asmeniškai pristatydavo francūzų partizanams. O sukilimo metu su ginklu rankoje kovojo pačiose pirmose gretose. Šiose grumtynėse Žolio Kiuri dar ryškiau pažįsta besitaikstančios su okupantais buržuazijos veidą, pamato, kad vienintelė, ligi galo ištikima liaudžiai partija, vedanti francūzų tautą į kovą už išsivadavimą, yra komunistų partija. 1942 m. jis įstoja į Francūzijos pogrindžio komunistų partiją. "Pogrindyje aš supratau, ką reiškia komunizmas ir komunistai" — pareiškė Žolio Kiuri.

Tęsia Kova už Taiką

Karui pasibaigus, Žolio Kiuri vėl tęsia mokslinį darbą. Jis įkuria Komisariatą atominės energijos klausimams, kur be jo paties dirba visi žymiausi šalies mokslininkai. Netrukus Žolio Kiuri paskiriamas vyriausioju Francūzijos komisaru atominės energijos reikalams. Tačiau priimdamas šį paskyrimą, jis stato sąlygą: jo ir bendradarbių moksliniai darbai privalo tarnauti vien taikos tikslams.

"Jeigu rytoj iš mūsų pareikalautų dirbti karo reikalams, gaminti atominės bombas, mes atsakysime — Ne!" — pareiškė žymusis mokslininkas. Jis tvirtai laikosi šio nusistatymo.

Kada pastaraisiais metais karo ruošėjai pareikalavo iš Francūzijos mokslininkų gaminti masinio žudymo ginklus, dirbti karui, — Žolio Kiuri galutinai apsiprendžia. "Turėjau pagundą užsidaryti savo laboratorijoje, — pasakoja jis, — bet paklausiau savęs: o kas gi pasinaudos mano atradimais? Ir tada aš supratau, jog tam, kad galėčiau ramiai sėdėti savo laboratorijoje, aš privalau kovoti eilėse tų, kurie kovoja už mokslo pasiekimų panaudojimą taikingiems, o ne plėšikiškiems - savanaudiškiems tikslams."

Žolio Kiuri, kartu su viso pasaulio pažangiąja inteligentija stoja į kovą už taiką. "Mokslas turi tarnauti ne mirčiai, o gyvenimui" — sako jis. Šie žodžiai išskyla galingu šūkiu visuose Žolio Kiuri moksliniuose darbuose, kuriuos jis skiria tolimesniam žmonijos kultūros ir civilizacijos vystymui.

Jis keletą kartų viešėjosi Tarybų Sąjungoje ir kiekvieną kartą iš jos sugrįžęs labai draugiškai apie ją atsiliepiama. Tarybų Sąjungoje, jis sako "mokslas yra pastatytas tarnauti liaudžiai". Savo šalyje jis daug veikia dėl Francūzijos - Tarybų Sąjungos santykių pagerinimo.

Veikime už taiką, prieš karo ruošėjus, jis laikosi tvirtai, ką ryškiai pavaizduo-

OLGA
Prie "kę darb-vo labai jungos pmane pr-esančio ašais lūšr padėta s lėjo vais Prie kiel buvo tru "Mes i tai vadin "Mes i gėme." "Pieną ji".
— Šia vaikai, k — tarė j Vaikai tu žiedu. pečių s rankas: nimosi g vienas s niukas, k gusiais c Buvo : baigė mū kai sudai liaudies centrą a didele žil juodapla aštuoner berniuka Vaikai skambiu, padeklan paprašia
ja jo nemaldai reikalauj Jis bur jo pasau sų orgar daug vei kas tų kc čio komi Šaukd už taiką niame ts kusiamė Kiuri ka "Nega gyventos džios. I žmonės jėgas, I sau pati tik todėl džiai ir me už stipresni ir sugebė ti tarpta pergalių Toks y Kiuri: I ninkas, veikėjas, tojas už Kaip ra visų k neapken milijonų po visą I mas.
(Pagal ž

OLGA ČECIOTKINA

Indija be Stebuklų

(Taša)

Prie "klubo" buvo susirinkę darbininkai, jų tarpe buvo labai daug vaikų. Profsąjungos pirmininkas privedė mane prie ilgo siauro stalo. esančio aikštelės centre priešais lūšną. Ant stalo buvo padėta stiklinė su pienu, gulėjo vaisiai, gabalas mėsos. Prie kiekvieno iš šių daiktų buvo trumpučiai užrašai:

"Mes norime žinoti, kaip tai vadinasi".

"Mes niekuomet to nevalgėme."

"Pieną geria tik turtingieji".

— Šią parodėlę surengė vaikai, kurie dirbė su mumis, — tarė pirmininkas.

Vaikai apsupo mane ankštu žiedu. Visi jie pakėlė iki pečių sugniaužtas kumščių rankas: revoliucinio sveikinimosi gestas. Jų tarpe buvo vienas septynerių metų berniukas, kuris kartu su suaugusiais dalyvavo streike.

Buvo jau tamsu, kai pasibaigė mūsų pašnekesys. Vaikai sudainavo keletą indišku liaudies dainelių, o paskui į centrą aikštelės, apšviestos didele žibaline lempa, išėjo juodaplaukis, tamsiaveidis aštuonerių - devynerių metų berniukas.

Vaikai nutilo, ir berniukas skambiu, dainuojamu balsu padeklamavo eilėraštį. Aš paprasčiau išversti jį. Štai ką

ja jo pareiškimas: "Mes nemaldaujame taikos, — mes reikalaujame!"

Jis buvo pirmojo ir antrojo pasaulinio taikos kongresų organizatoriumi ir labai daug veikia kaip pirmininkas tų kongresų vadovaujančio komiteto.

Šaukdamas žmones į kovą už taiką, Antrame pasauliniame taikos kongrese, įvykusiame Varšuvoje, Žolio Kiuri kalbėjo:

"Negalima leisti, kad pergyventos kančios liktų bergždžios. Negalima leisti, kad žmonės panaudotų gamtos jėgas, kurias jie pažabojo, sau patiems naikinti. Kaip tik todėl, kad mes nuoširdžiai ir objektyviai kovojame už taiką, mes būsime stipresni, negu mūsų priešai, ir sugebėsime laiku pažadinti tarptautinę sąmonę, kuri pergalingai atrems karą".

Toks yra Frederikas Žolio Kiuri: progresyvus mokslininkas, žymus visuomenės veikėjas, komunistas, kovotojas už taiką.

Kaip toks, Žolio Kiuri yra visų karo kurstytojų labai neapkenčiamas, bet už tai milijonų ir milijonų žmonių po visą pasaulį karštai mylimas.

Z. J.

(Pagal žrn. Jaunimo Gretos)

kalbėjo indų berniukas iš darbininkų gyvenvietės Madrase:

"Mums labai bloga gyventi. Mes visuomet alkani, ir mes niekuomet nežaižiame. Bet greitai ateis Leninas, jis atneš mums laimę. . ."

Praacūzai Indijoje

Indijos žemėlapyje galima pamatyti penkis vienodus mažyčius rutuliukus, esančius jūrų pakrantėje. Šiais rutuliukais pažymėtos prancūzų kolininės valdos Indijoje. Štai jau keletą šimtmečių Prancūzija turi jas savo rankose.

Mes nutarėme nuvažiuoti į Pondišerį — nedidelę Prancūzų koloniją, esančią netoli nuo Madraso.

Mūsų pažintis su Prancūzų Indija prasidėjo įdomiu nuotykiu. Pusiaukelyje tarp Madraso ir Pondišerio, Tindivanamo stotyje, mes išlipome iš traukinio, norėdami važiuoti toliau mašina. Buvo gili naktis. Mažytis stoties pastatas skendėjo tamsoje, tik prie įėjimo durų blausiai švietė mažytis žibalinis žibintuvas. Ir staiga iš tamsos pasigirdo garsūs sveikinimo šauksmai, į mus išsitiesė kažkieno rankos. . . Pasirodė, vietos jaunimas, sužinojęs apie delegacijos atvažiavimą, susirinko stotyje mūsų pasitikti.

Trumpai pasikalbėję, mes susėdome į mašiną ir leidomės į kelionę. Su mumis važiavo indas - profesorius iš Pondišerio ir vietos koledžo studentas, kuris turėjo mus lydėti šioje kelionėje. Nespėjome dar mes išvažiuoti iš gyvenvietės, kai mašiną sustabdė anglų policijos karininkas ir pareiškė, kad lydįs mus studentas areštuotas, o kartu su juo areštuota ir mašina. Be jokių paaiškinimų anglas nuvedė jaunuolį - indą į policijos namus. Mes pareiškėme karininkui protestą, nes pagrindo areštuoti nebuvo jokio. Praslinko pusvalandis, valanda, o mūsų studentas vis negrižo. Tada profesorius pabandė pakviesti šerifą. Išaiškines "konfliktą" aplinkybes, šerifas mandagiai atsiprašė "už nesusipratimą", ir studentas, o kartu su juo ir mašina buvo paleisti.

Mes važiavome nelygiu, duobėtu keliu. Buvo labai tamsu. Nestiprios automobilio žibintų šviesos apšviesti medžiai ir krūmai atrodė nepaprastai tankūs ir slėpiningi. Norėjosi miego, bet mašina be paliovos šokinėjo ir blaškė snaudulį. Mes klausėmės profesoriaus. Jis kalbėjo prancūziškai, bet su smarki gomuriniu akcentu. Jo

balsas buvo jaunas ir skambus.

— Pondišeris įeina į Prancūzų Sąjungos sudėtį, — kalbėjo jis, — bet jūs kiekvieniame žingsnyje jausite anglų buvimą. Ir nenuostabu: juk Pondišeris yra tik mažytė salelė anglų valdų vandenynė. Tačiau ši salelė labai svarbi Prancūzijai kaip strateginis ir prekybinis punktas Indijos vandenyno pakrastyje. Senaisiais laikais mūsų miestas buvo vadinamas Potutčeri, tai reiškia: "Nauja gyvenamoji vietovė". Tada ji buvo maža gyvenvietė. Prancūzija nupirko ją 1863 metais. Nuo to laiko vietovė labai išaugo ir tapo, kaip jūs matote, dideliu miestu. Anglai ne kartą bandė pasigrobtį Pondišerį, tačiau jis ir iki šios dienos tebėra prancūzų valda.

Mašina stačiame įkalnyje sumažino greitį. Profesorius pasikalbėjo su šoferiu - indu, — matyt, paaiškino jam, kaip važiuoti toliau, — ir paskui kalbėjo toliau:

— Per visą šį laiką prancūzai stengėsi išguiti iš mūsų liaudies galvos jos nacionalinį sąmoningumą. Pondišeryje yra keletas mokyklų. Jei panorėsite, galėsite jas apžiūrėti. Pirmoje klasėje jūs pamatysite indų vaikus. Tačiau ar jūs žinote, nuo ko jie pradeda mokytis? Pirmame vadovėlio puslapyje parašyta: "Mūsų šalis vadinasi Galiya, mūsų protėviai buvo galai, jų simbolis buvo galy gaidys. . ." Ir to, įsidėmėkite, moko ne prancūzų, o indų vaikus! . .

Profesorius atsigrįžo į mane ir tarė:

— Geografijos vadovėlio žemėlapyje Tarybų Sąjunga iki šiol pažymėta balta dėme. . . Dar "neatrasta"! . .

Jo balse suskambėjo karti gaida, kai jis pridūrė:

— Užtat savo koledže mes gerai išmokome suprasti skirtumą tarp Europos ir Azijos: as, kaip indas, negaliu užėti į dėstytojų - europiečių poilsio kambarį. . .

Priešakyje iš tamsos ėmė ryškėti neaiškūs baltų namų konturai.

— Štai mes ir atvažiavome, — pranešė profesorius.

Pondišeris yra ant gražaus Indijos vandenyno kranto. Savo suplanavimu jis artimas Europos miestams. Miesto centre — plati aikštė su gėlynais ir panašiomis į vėduokles palmėmis. Centrinės miesto dalies gatvės, tiesios ir švarios, užstatytos gražiais dviejų-trijų aukštų baldais namais, kuriuose gyvena prancūzų kolonizatoriai ir turtuoliai - indai. Prancūzai vadina Pondišerį "mažyčiu Paryžiumi". Tarp kitko, vienintelis dalykas, kuris iš tikrųjų primena čia Paryžių — policininkas mėlyna prancūziška palaidinuke ir konfederate.

Jūros pakraščiu tęsiasi

puiki granitinė krantinė. Galle ilgo siauro molo, išeinančio į jūrą, stovi švyturys, žybciojamas naktimis ryškia trijų žibintų šviesa. Bet laivai į Pondišerį atplaukia nedužnai: uosto įlanka prieinama tik laivams su nedidele gramzda. Dideli laivai atplaukia pro šalį nesustodami.

Aplink Pondišerį visoje provincijoje tįso medvilnės laukai, dėl to pagrindinė Pondišerio pramonė — tekstilės. Pondišeryje yra trys tekstilės fabrikai, iš kurių du priklauso anglams, tretysis — "Savana" — prancūzui Valotui.

Saulė buvo aukštai danguje, kai mes privažiavome prie tekstilės fabriko "Savana" pastato. Plačioje teritorijoje stovėjo dideli akmeniniai korpusai. Mes įėjome pro žemum vartus į fabriko kiemą. Čia mes pamatėme keistą vaizdą: visas didysis kiemas buvo pilnas vaikų. Jų buvo daug, dešimtys. Vaikai buvo visai mažytiai, nedaugiau dvejų-trijų metų amžiaus, daugelis dar ir vaikščioti nemokėjo. Saulė kepino be galėsčio, grindinio akmenys taip buvo įkaitę, kad netgi per avalynės padus mes jautėme karštį. Ir ant šio svilinte svilinančio grindinio ropinėjo mažytiai nuogi vaikai, vos kilodami liesas, rachišnes, kreivas kojytes. Kai kurie vaikai sėdėjo prie akmeninės sienos ir dairėsi aplink didelėmis, apvaliomis akimis. Jie kažkuo labai priminė jaunikius paukštelius, iškritusius iš motinos lizdo. Visų baisiausia buvo tai, kad niekas iš vaikų neverkė ir nešaukė motinos. . .

— Tai fabriko darbininkų vaikai, — buvo paaiškinta mums. — Kol motinos dirba, vaikai lieka čia. Pietų pertraukos metu motinos išeina į kiemą ir maitina juos.

— Nejaugi jie būna visą laiką tokioje kaitroje? — O kur juos dėti? Namie palikti nėra su kuo, o čia motina nors pro langą kartais žvilgtėri. . . Dar gerai, kad šeimininkas neseniai leido palikti vaikus kieme, o iki to laiko jie sėdėdavo gatvėje. Kiek jų pateko po mašinomis! . . Kiek vežimai užmušė! . .

Ne taip jau lengva, pasirodo, buvo gauti šeimininko leidimą. Dvi savaites streikavo motinos - darbininkės, reikalaujamos, kad jų vaikams būtų leista būti fabriko kieme.

Beveik pusė fabriko darbininkų — moterys. Jos gauna perpus mažiau, kaip vyrai.

Dideliuose cechuose katodulkių debesys. Greta suaugusiųjų dirba vaikai. Dvylikametė Pamira, mergaitė su stora juoda kasa ir karštingiška blizgančiomis tamsiomis akimis, ūrbo fabrike jau treji metai. Pereitais metais joje atsivėrė tuberkuliozė. Dar keletas metų, ir ji mirs arba taps invalidė. . .

Darbininkai gyvena šalia fabriko šiaudinėse lūšnose. Vidury gyvenvietės stovi aukštas bambukinis stiebas, ant kurio plevėsuoja raudona vėliava su piautuvu ir kūju.

Vakare prie stiebo susirinko darbininkai. Apie save jie pasakojo mažą, daugiau klausinėjo mus apie tai, kas vyksta Vietname. Jie pasakojo, kad vietinė prancūzų valdžia bando suverbuoti indus karui prieš Vietnamą. Senyvas indas pūslėtomis, gyslotomis rankomis tarė:

— Mes užjaučiame Vietnamo tautą, mūsų bendras priešas ir bendras likimas. Mes norime žinoti: ką galvoja prancūzų darbininkai, su kuo jie?

(Bus daugiau!)

Isigykite ir Skaitkite Idomias ir Naudingas Knygas

Prisikėlusli Lietuva. Parašė A. Bimba, kuris lankėsi po karo Lietuvoj. Knyga turi 222 pl. Kaina \$1.00
Petro Cvirkos Apysakos. Aprašoma nuo baudžiamos iki šių dienų svarbiausi įvykiai. Knyga turi 300 puslapių. Kaina \$1.50.

Kelias į Naują Gyvenimą. Parašė A. Bimba. Faktai apie Amerikos žmonių gyvenimą. 224 puslapiai. Kaina \$1.00

Amerikos Demokratijos Steigėjai. Parašė visa eilė autorių. Sužinok, kas buvo Washingtonas, Thomas Jeffersonas, Lincolnas, Tadas Kosciuško, Pulaski ir kiti žymūs žmonės. 364 puslapiai. Kaina \$1.00

Saulėtoj Ispanijoje. Parašė Edvardas Zdanuskas. Jo atsiminimai iš karo su Franko fašistais. 156 puslapiai. Kaina 50 centų

Viduramžių Istorija. Redagavo prof. E. A. Kosminskis. 304 pusl. Kaina \$1.00.

Su užsakymu prašome prisiųsti ir mokesčių Peršuntimą mes apmokame.

Money oredrius išrašykite Z. Janausko vardu ir siųskite sekančiu adresu:

LLD Kanados Veikiantis Komitetas,
P.O. Sta. C, Box 1007, Toronto 3, Ont.

Kultūros Pakilimas Liaudies Demokratijos Šalyse

Kurdami naują gyvenimą, liaudies demokratijos šalių darbo žmonės supranta, kad kova dėl socializmo yra neatskirijama nuo kovos dėl kultūrinės revoliucijos. Čekoslovakijos, Lenkijos, Rumunijos, Vengrijos, Bulgarijos ir Albanijos liaudies vyriausybės, komunistų ir darbininkų partijos ėmėsi visų priemonių, kad greta su ekonominių planų realizavimu vystytųsi ir kultūrinė statyba.

Prieš dvejis metus, kada Čekoslovakijos respublika sėkmingai užbaigė dvimetį liaudies ūkio atstatymo planą ir ruošėsi įgyvendinti penkmetinę statybos programą, respublikos prezidentas Klementas Gotvaldas kalbėjo: "Mes pradėdame didžiulę, planingą kovą ne tik už

ekonominių, bet ir už kultūrinį liaudies ūkio pakilimą. . . Siekdami pakelti mūsų žmonių dvasinius ir moralinius, mes norime padaryti, kad jam būtų prieinami visi praėities didieji kultūriniai lobiai ir plačiai atvertos jam durys į mokslą."

Vykdydamos šiuos didelius ir svarbius uždavinius, Čekoslovakijos komunistų partija ir liaudies vyriausybė pasiekė žymių laimėjimų. Liaudies valdžios metais šalyje atidaryta virš 1,000 naujų mokyklų, virš 1,500 klubų, tūkstančiai bibliotekų ir kaimo skaityklų. Miestuose ir kaimuose atsirado nauji teatrai ir kultūros namai.

Rūpindamasi darbininkų jaunimo kultūrinio kilimo, vyriausybė įkūrė pirmąsias 16 mokyklų specialiam jau-

nų darbininkų paruošimui į aukštąsias mokslo įstaigas. Metai iš metų auga laikraščių, knygų ir žurnalų tiražai, kurie dabar prieinami plačiausiems gyventojų sluoksniams.

Mažoji Albanija prieš karą buvo laikoma labiausia atsilikusia šalimi Europoje. Dauguma Albanijos gyventojų, ypač kaime, buvo neraštingi.

Dabar Albanijoje pirmąsyk jos daugiaamžėje istorijoje įgyvendinamas visuotinio privalomo pradinio vaikų apmokymo įstatymas. Miestuose, kaimuose, imonėse, statybos vietose veikia daugybė kursų neraštingumui likviduoti. Daugelis dešimčių tūkstančių vyrų ir moterų jau išmoko skaityti ir rašyti, kas suteikė jiems galimybę dar aktyviau ir naudingiau dalyvauti naujojo gyvenimo statyboje.

Dabartiniu metu Albanijos respublikoje pradinių mokyklų yra 3,5 karto daugiau, negu buvo prieš karą. Atidaryta daug naujų vidurinių mokyklų, technikumų, kultūros namų, skaityklų ir bibliotekų. Šalyje pirmąsyk atidaryta aukštoji mokslo įstaiga — pedagoginis institutas; atidarytos dailės ir muzikos mokyklos. Kino teatrų skaičius padidėjo keturis kartus.

Buržuazinės santvarkos sąlygose darbo žmonių vaikams beveik negalėjo patekti į aukštąsias mokslo įstaigas. Taip, pavyzdžiui, Vengrijoje darbininkų - valstiečių jaunimas sudarė tik 3,5 procento bendro studentų skaičiaus. Liaudies demokratinė santvarka likvidavo šį didžiulį neteisingumą. Dabar Vengrijoje iš 30 tūkstančių studentų pusė jų — darbininkų ir darbo valstiečių vaikai. Tokia pat padėtis ir kitose liaudies demokratijos šalyse.

Bulgarijoje prieš karą buvo maža mokyklų, o mokyklų statybai buvo atleidžiamos labai menkos lėšos. Reakcinės vyriausybės nenorėjo išspręsti ir aukštojo mokslo problemas. Šalyje buvo tik vienas universitetas, įkurtas daugiau kaip prieš 60 metų. Per palyginti trumpą laiką Tėvynės fronto vyriausybė pastatė apie du tūkstančius pradinių mokyklų ir sukūrė du naujus universitetus. Studentų skaičius palyginti su prieškariniu laiku išaugo 3,5

karto. Dabartiniu metu kiekvienam 180 šalies gyventojų tenka vienas studentas, tuo metu kai Prancūzijoje vienas studentas tenka 500 gyventojų, o Anglijoje — 526.

Kaip ir kitose liaudies demokratijos šalyse, Bulgarijoje įsteigti vakariniai universitetai, kuriuose mokosi jaunimas, neatsitraukdamas nuo gamybos. Imonėse veikia darbininkų jaunimo ir gausios kvalifikacijos pakėlimo kursai.

Mokslinio tyrimo institutai, mokslų akademijos, teatrai, kina — viskas tarnauja liaudžiai. Intensyviai pradedama radiofikacija. Lenkijoje, pavyzdžiui, tik per vienus metus pastatyta 50 naujų radijo mazgų ir įvesta 176 tūkstančiai kaimuose.

Visose liaudies demokratijos šalyse didelį mastą įgavo meninė saviveikla. Imonėse, įstaigose, mokslo įstaigose ir kaimuose sudaryta tūkstančiai dramos, muzikos, choro saviveiklos kolektyvų. Talentingiausi kūrybinės saviveiklos dalyviai siunčiami mokyti į muzikos ir teatro mokyklas ir į konservatorijas.

Liaudies valdžia visapusiškai skatina kultūros, literatūros ir meno veikėjus. Eilėje šalių, pavyzdžiui, Bulgarijoje, Vengrijoje, įsteigtos kasmetinės liaudies premijos už stambius laimėjimus mokslo srityje, už geriausius literatūrinius ir muzikinius kūrinius, už išradimus.

Didelis dėmesys liaudies demokratijos šalyse skiriamas kultūros švietimo darbui kaime. Kasmet kaimuose didėja skaityklų ir klubų skaičius, kurie tampa tikrais kultūros centrais. Kai kurie rajonus aptarnauja skaitlingi kilnojantieji kina, išvažiuojantieji teatrai, paskaitininkai ir pranešėjai. Visur vedamas mokslinių ir politinių žinių gyventojų tarpe skleidimo darbas.

Apie kultūros - švietimo darbo kaime mastus liaudies demokratijos šalyse galima spręsti nors ir iš sekančių faktų. Pavyzdžiui, Rumunijos liaudies respublikos kaimuose dabar priskaitoma apie 12 tūkstančių kultūros namų, kurie turi savo bibliotekas. Per pirmąjį 1950 metų pusmetį bibliotekų knygomis naudojosi 720 tūkstančių valstiečių. Per tą patį laiką kultūros namuose buvo apie pusė milijono meninės saviveiklos kolektyvų pasiro-

Tel.: BELairs 2200. Valandos: kasdien nuo 3 iki 4 v. po piet ir pirmadienį, trečiadienį ir penktadienį 7-8 val. vakaro, arba sulig susitarimo, išskiriant šeštadienius ir sekmadienius.

Daktaras Rabinovičius

Chirurgas Specialistas

Turiu savo ligoninę, egzaminuoju ir gydau įvairias ligas. Darau visokias operacijas ir persvietimus (X-Rays) Vytauto Klubo ir M.L.S. ir D.P.D. nariams papieginta kaina

4351 ESPLANADE AVE., MONTREAL, QUE.

Dr. Roman Pniewski

Dvugelį Metų Praktikuojęs Didelėse Ligoninėse ir Klinikose Europoje ir Amerikoje

Specialistas Vidaus ligų, Akušerijos ir Venerinių ligų

3537 PARK AVE. Tel. HA. 7623 MONTREAL

Valandos Nuo 3 iki 9 Val Po Pietų

VICTORIA CLEANERS & DYERS CO.

EXPERT CLEANING & DYEING SERVICE FOR CLOTHES AND HOUSE FURNISHINGS OF ALL DESCRIPTIONS. MINOR REPAIRS. RUGS AND CHESTERFIELDS CLEANED. CITY-WIDE PICK-UP AND DELIVERY. FUR AND GARMENT STORAGE.

2832 ALLARD TR. 1135

Valome, dažome ir sutaisome vyriškus ir moteriškus drabužius. Pageriname (Drex) reinkautus. Taipgi valome kitus namų reikmenis, kaip: langatieses (curtains), antklodes ir taip toliau, išskiriant skalbinius.

Paimame iš namų ir pristatome atgal. Pagerintas patarnavimas. Darbas garantuotas.

Dėl informacijų prašome telefonuoti TRenmore 1135

Telefoną Atsako Lietuvaitė

Savininkai:
J. Matulaitis, G. Krivaičiūnas, A. Majauskas

Tel. LA. 4441

Dr. H. Rosenfeld'as

Oficialus MLSDPD ir DLKVNPD Gydytojas Kalba Lietuviškai

Valandos: 2-4 v. p. p., 7-8 v. v. ir susitarus

4539 PARK AVE. Montreal, Que.

Telefonas: HE. 3466

VERDUN PLUMBING CO.

Plumbing — Heating — General Work Saitkalvystė, Suvirinimas gesu, metaliniam cementu ir kiti darbai sulig susitarimo

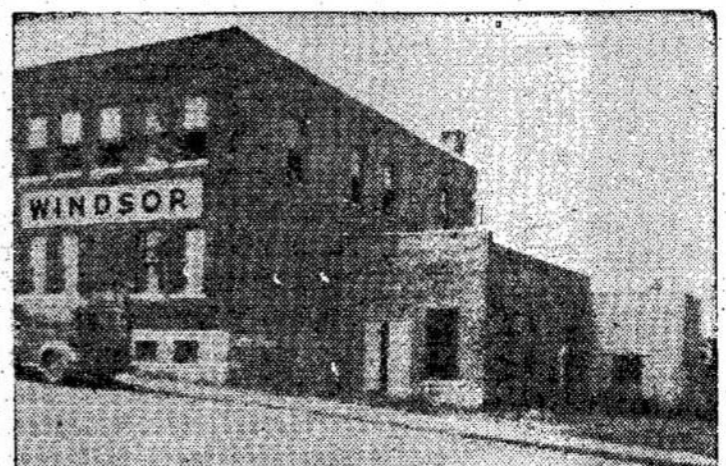
633 Burnside St. Montreal, Que.

Savininkas P. Gurklis

WINDSOR

Dry Cleaners & Dyers Co. Ltd.

Windsor yra viena iš vėliausių ir moderniausių Dry Cleaning šapų Montreale. Greitas patarnavimas.

20 Metų Patyrimas Garantuoja Darbą

Savininkai:
A. Keršys, P. Petrulis, P. Keršulis, A. Greibus

1205 Church Ave. TRenmore 6679

VERDUN, QUE.

Nr. 1

Teis Galu

1945 m. kovos pradžioje okupacijai iš jų tarpu da. biznierių darbininkų savo ran. Tuojau kasyklas rijas ir t. tas visk. nuosavyklė dėl maž. privatišk. roves. vis. Pirma mo šios tuomet, vininkai metalo i. poj. Met jaus pad rija pas vybe. Ar tanyjos i. deriai p. Yra g unijų ly. veikia u. metu n. darbinin. teise sti. dėl to, atkreipt. tenai i. dzionksi. ar įkaln. Jie bū fakta, k. vo išrinl. kad didž. rių demo. kosloval. yra dar. Dar d. kaip pu. darbinir. lingi sti. atsukti, sario m. Visi š. tuomet. sikėsini. dytojų. dymų. tais ner. ti kursa. mų ir. 516,607. penkme. sišką i. likvidav. Vykd. voliucij. tijos ša. vio kult. čiasi pa. kitai. ryšius j. vaduoto. ga. Ner. klestėju. goje du. tį paviz. vakijos, jos, Bu. tantom.

Teisės Streikuoti -- Nėra Galutinis Darbininkų Siekis

(Taša)

1945 metais, po nuolatinės kovos prieš kapitalizmą ir po nacių okupacijos, kuri išsunkė iš jų daug kraują, kai tuo tarpu daugelis čekų ir slavų biznierių turėjo, šios šalies darbininkai paėmė valdžią ir savo rankas.

Tuojaus jie nacionalizavo kasyklas, vyriausiasias industrijas ir bankus. Nuo to laiko tas viskas tapo visuomenės nuosavybe, operuojama ne dėl mažo skaičiaus asmenų privatiško pelno, bet dėl gerovės visų.

Pirmas streikas po priėmimo šios programos įvyko tuomet, kuomet buvusieji savininkai norėjo atgauti dalį metalo industrijos Česka Lipoj. Metalo darbininkai tuojaus padėjo irankius. Industriją pasiūkė žmonių nuosavybe. Ar tokiame streikei Britanijos ir Amerikos darbo lyderiai pritartų?

Yra gerai žinoma, kad tie unijų lyderiai, kurie kalba ir veikia už kapitalizmą, tuo metu negyrė Čekoslovakijos darbininkų už pasinaudojimą teise streikuoti. Veikiausiai dėl to, kad jie būtų turėję atkreipti atydą į faktą, kad tenai nebuvo skebų, indžionkšnių, policijos veikimo ar įkalinimo unijų lyderių.

Jie būtų turėję pagarsinti faktą, kad streiko vadas buvo išrinktas į parlamentą, ir kad didžiūma parlamento narių demokratinė liaudies Čekoslovakijoje tuomet ir dabar yra darbo žmonių atstovai.

Dar didesniu pavyzdžiu to, kaip puikiai Čekoslovakijos darbininkai žino, kam reikalingi streikai ir prieš ką jie atsukti, buvo atsitikimas vasario mėnesį, 1948 metais. Visi šios šalies darbininkai tuomet sustreikavo prieš pasikėsinimą kelių likusių samdytojų atstovų kabinete su-

dymų. 1949-50 mokslo metais neraštingumui likviduoti kursai prieš kultūros namų ir skaityklų baigė 516,607 žmonės. Rumunijos penkmečio planas numato visišką neraštingumo šalyje likvidavimą.

Vykdydamos kultūrinę revoliuciją, liaudies demokratijos šalys stiprina tarpusavio kultūrinius ryšius, keičiasi patyrimu, padeda viena kitai. Ypatingai glaudžius ryšius jos palaiko su savo išvaduotoja — Tarybų Sąjunga. Nematytas kultūros suklestėjimas Tarybų Sąjungoje duoda didžiulį įkvėpiančią pavyzdį Lenkijos, Čekoslovakijos, Vengrijos, Rumunijos, Bulgarijos ir Albanijos tautoms.

D. Bočarovas

griauti valdžią, sulaikyti nacionalizaciją, sugražinti industriją ir finansus į privatinę rankas ir atsteigti laikus, kuomet darbininkai galėjo "džiaugtis" teisėmis streikuoti.

1806 metais, Jungtinėse Valstijose džiūrė apkaltino mažą grupę darbininkų už "kolektyves pastangas pakelti savo algas." 1949 metais 350,000 angliakasių unija buvo Jungtinių Valstijų teismo apkaltinta "kriminaliniame pasikėsinime."

Be abejonės, būtų klaida spręsti iš to, kad Amerikos darbininkai dabar nei kiek negeriau stovi, kaip kad stovėjo 150 metų atgal. Paminėtinė darbininkų pažanga, ne tik Amerikoje, bet ir kitur, glūdi ne abstrakčiose teisėse, bet tame, ką jie laimėjo, ir ką dar turi laimėti.

Istorija parodė darbininkams po visą pasaulį, kad yra siekis, kurs eina daug toliau teisių kovoti. Tuo siekiu yra papšalinimas to, kas iššaukia kovą, įsteigiant liaudies valdžias ir visuomeninę nuosavybę.

Laimėta Galutina Kova

Tie darbininkų vadai, kurie kalba apie teisę streikuoti, nori sulaikyti darbininkus nuo atsiekimo galutinio tikslo. Kuomet kalbos apie tai nieko nebeduoda, jie kalba apie "darbo menedžementą",

kooperaciją, o kuomet ir tas nepavyksta? James Carey suplanavo ir šekantį žingsnį. Jis "kovos išvien su fašistais prieš komunistus."

Tokie vadai taipgi bando susilpninti Pasaulinę Profesungų Federaciją, kadangi ji riša krūvon viso pasaulio darbininkus; kadangi tas padeda kapitalistinių šalių darbininkams išgirsti iš socialistinių šalių darbininkų, ką reiškia būti savo bosu. Kadangi jiems nepavyksta susilpninti PPF pagalba skaldydmo, jie atvirai susidėjo su samdytojais, kad sudaužyti ją: jie nori atimti teises jai egzistuoti.

Čekoslovakijos, Tarybų Sąjungos ir liaudies demokratijų darbininkai nenustojė teisės streikuoti. Jie laimėjo galutiną kovą; jie laimėjo pasaulį, kuriame jiems nebėra reikalo streikuoti, kadangi tai jų pačių pasaulis.

BALETO LAURENSIJA PERSTATYMAS

(Atkelta nuo 3 pusl.)

solistės G. Sabaliauskaitės, sugeba parodyti valstiečiams jų nelaimių priežastį — feodalus. Sabaliauskaitės sukurtas Laurensijos tipas, tai energinga, niekam nenusilenkianti, mokanti ginti savąją garbę ispanų moteris. Jos asmenyje įsikūnijusios geriausios ispanų tautos savybės. G. Sabaliauskaitės vaidmens sukūrimas pasižymi technikos išbaigtumu.

Savo linksmumu, gyvumu išsikyrė Paskuala (T. Sven-tickaitė), kurios vaidmuo taip pat daugiau paremtas

ne tiek vaidyba, kiek šokių, reikalaujančiu stiprios, užtikrintos sukinių technikos ir ištvėringumo. T. Sven-tickaitė lengvai, grakščiai atliko savąjį vaidmenį, į baltą įnešdama daug džiaugsmo, šilumos.

Chasinta (LTSR nusipelnusi artistė M. Juozapaitytė) savo vaidmenyje surado daug visai naujų vaidybinių niuansų. Visa jos vaidyba persunkta meniniu paprastumu bei realumu. Ji vienodai stipri antrajame veiksmo, trečiojo veiksmo šokyje ir ketvirtame — savo pasiryžimu atkeršyti skriaudėjams.

Mengo (H. Kunavičius) — puikus M. Juozapaitytės vaidybiniu atžvilgiu partneris. Jo sukurtasis Mengo — tai kaimo linksmuolis, savo melodijomis linksminąs merginas, bet kartu jis yra ir Chasintos gynėjas nuo plėšriųjų komandoro tarnų. Jis virsta vienu pirmųjų liaudies sukilėlių, raginančių valstiečius pulti pilį.

Fronoso (S. Gončarovas) geras vaidybiškai. S. Gončarovas turi gražias šokio formas, tačiau jo šokiui kenkia nuolatinė improvizacija, taip pat jam reikia padirbėti su kaskanjetais. Silpnokas jis yra ir kaip partneris solistei G. Sabaliauskaitei.

Komandoras Fernan Gomez — Z. Jomantas, originaliai priėjo prie savojo vaidmens. Tai tipingas feodalas, su panieka žiūrįs į liaudį. Jomantas yra geras partneris, ypač adagio su Lanrensijs.

P. Baravyko sukurtas Fronoso tėvo Chuano vaidmuo pasižymėjo vaizdo išraiškumu ir muzikalumu. V. Raudonikis sukūrė šiltą, gerą Laurensijos tėvą, tačiau

Eilinis Douglas E. Spence, hamiltonietis, kurs žuvo Korėjoje. Jau arti 20 kanadiečių užmuštų ir virš 50 sužeistų.

kai kuriose vietose jam trūko ryžtingumo. Gerai savo vaidmenį atliko ir geras partneris M. Juozapaitytei buvo H. Jagminas.

Atskiruose šokiuose savo emociu, temperamentingu šoku išsikyrė LTSR nusipelnusi artistė J. Jovaišaitė ir jos partneris H. Banys. Iš jaunųjų — žymią pažangą daro Stabačinskas, Žebrauskas, Janavičiūtė ir kiti. Apskritai, jaučiamas viso baleto kolektyvo sustiprėjimas.

Pastatymo visumai gerai akompanavo dailininkės R. Songailaitės dekoracijos.

Reikia pažymėti puikų scenos ir orkestro kontaktą. Dirigentas Ch. Potasinskas gerai vedė orkestrą ir sekė sceną.

"Laurensijos" pastatymas yra naujas teatro baleto kolektyvo laimėjimas.

A. Ruzgaitė
St. Yla

Jeį Jums Reikalingas Elektrinis Darbas, Šaukite

Virball Electric, Reg'd

Lietuvis Elektros Kontraktorius
Darbas Garantuotas — Greitas Patarnavimas
Visokios rūšies elektros įtaisymas, bei pataisymas
Laikau pardavimui visokius elektrinius reikmenis
Savininkas: Stasys Virbalas, Tel. DO. 3655
816 Jean Talon, W. Montreal

Parduodam Namus

Parūpinam Ugnies, Vagystės, Automobilų
Stiklo ir Kitą Apdraudą
Parduodam Laisniuotus Tavernus
Grosernes, Mėsines, Icecream Parduotuves
ir Kitus Biznius

Rašykite, Telefonuokit ar Atsilankykite Asmeniškai

EUGENE PLAWUTSKY

6440 -- 11th Ave. -- Tel. DO. 8076

ROSEMOUNT, MONTREAL, P. Q.

Parduodam Namus

PAROPINAM UGNIES, VAGYSTES, AUTOMOBILIŲ, STIKLO ir t.t. APDRAUDA
PARDUODAM LAISNIUOTUS TAVERNUS, GROSERNES, MĒSINES, ICE CREAM PARDUOTUVES IR KITUS BIZNIUS

Naujus 2 Flatų Duplexus — Visi Moderniški
Naujus 4 Flatų Duplexus — Visi Moderniški

Taipgi

Turime Keletą 2, 4, 6 Flatų Namus,
Pastatytus 5-10 Metų Atgal

Rašykite, telefonuokite arba atsilankykite asmeniškai
Mes esame properčių ekspertai

REED'S REAL ESTATE

4834 VERUN AVE., VERDUN
Tel. YOork 5558; sekmadieniais ir vakarais po 8.30: TRENmore 1678
Mr. Russell O. Bennett, Manager
(Reed's Renting Service Reg'd)

NAMŲ DEKORAVIMO KONTRAKTORIUS

Otto Ramanaukas

2520 Hochelaga St. Montreal Tel.: FA. 6474
Maliavojam, popieruojam, išyginam grindis ir dekoruojam naujus ir senus namus.

JONAS DOVYDAITIS

BIČIULIAI

Apysaka iš šių dienų Lietuvos darbininkų gyvenimo

(Tąsa)

Viktoras suprato, kad Irutė kalbėjo pirmais, atsitiktiniais žodžiais. Ji kažką norėjo nusišėti.

Džiaugsmo vilnis užliejo vyruko krūtinę. Jis pamiršo visus šios dienos nemalonumus.

Paskui juodu kalbėjosi apie matytus filmus, apie gruzinų dainas, apie kalnus ir jūrą. Nei vienas, nei kitas nebuvo matę jūros.

— Tabelninko Kiškio sužadėtinė dirba raštinėje, — tarė Viktoras. — Ji jam perduoda visas valstybines paslaptis. Raštininkė girdėjo, kad mūsų profsąjunga nori įsigyti vilą Palangoj. Važiuosim tada, kaip dideli!

O paskui Viktoras pasitaisė:

— Mes nemaži ir dabar. . .

Ką norim, tą galime pasiekti. Jis smalsiai žiūrėjo į bendrą kalbą, bet iš jos atsakymo nesulaukė. Kažkodėl Irutė vengė jo žvilgsnio.

Temstant jie visi keturi išėjo pasivaikščioti.

Jaunimo sode alėjose degė žiburiai. Painūs šešėliai klojo žemę. Tyliai skambėjo laimingas juokas. Kvepėjo akacijos ir kažkur toli iš garsiakalbio grojo smuikas. Švelni, tyli muzika migdė žemę ir jaudino širdis, drąsindama jausti ir galvoti apie tai, kas neatšaukiama ir būtina. . .

Jie ėjo pamažu, ir Viktoras pastebėjo, kad pametė iš akių Skroblą ir Gražiną. Jo bičiulė ėmė jaudintis, bet Viktoras tyčia trumpino žingsnį, kad juodu liktų visiškai vieni.

Prie tamsaus iškerojusio krūmo balkšvai pilkėjo suoliukas. Ant jo sėdėjo du žmonės, prisiglaudę vienas prie kito. Juodu bučiavosi.

Išgirdę smiltyje čiuzant praeivių žingsnius, abu įsimylėjusieji palengva viens nuo kito atsitraukė ir nekaltai atsilošė.

Už parko tvoros gatvę prabėgo automobilis. Jis švystelėjo akinančiais prožektorių spinduliais. Baltos šviesos pluoštas įskrido sodan, ir medžiai tarytum sujudo. Nėjaukiai sujudo ir apšviesta porėlė. Sėdėjusi ant suolo mergina rankomis uždengė akis ir palenkė galvą. Jos garbanuoti plaukai tvykstelėjo auksiniais atspindžiais.

Viktoras juos pažino ir garsiai sukosėjo. Tačiau tabelninkas Kiškis ir raštininkė apsimetė, kad nemato praeinančių.

— Čiulba. . . — pusbalsiu tarė Viktoras Irutei. Jis įsidrąsinęs bandė paimti ją už alkūnės, bet mergaitė leng-

vai ištraukė ranką. Ji lyg ir paskubėjo.

Jie išėjo į mažą aikštelę. Viktoras, atsargiai dirstelėjęs į šonus ir sukaupęs visą drąsą, staiga tarė pilnu pasitikėjimo balsu:

— O ką tu pasakytum, jei aš tave pabučiuočiau?

Irutė pasižiūrėjo į jį staugiu ir neramiu žvilgsniu.

— Mes turim pasivyti Gražiną. . . — tarė ji. — Kuriuo taku jie nuėjo?

Jautėsi, kad dabar ji būkštauja. Ir tai supykino Viktorą. Staiga jis apkabino ją per liemenį.

— O jeigu aš. . .

Liauni, it stirna, ji ištrūko greičiau, negu jis suspėjo suvokti, kad taip įvyks. Ji nubėgo greitu žingsneliu priekin, o jis, sumišęs, liko.

„Užpyko!“ nutvieskė skaudanti mintis Viktorą. Visas jo pasitikėjimas savimi išgaravo. Jis šoko vytis Irutę, bet už pasisukimo buvo keli takai. Tarp kitų praeivių jis ją pametė iš akių.

— Kaip čia dabar atsitioko? Ak, kaip negražu. . . Baisiai negražu. . . — kartojo Viktoras, pakniobstomis skubėdamas parko taku. „Dar viena kvailystė! . . . Nelaiminga diena!“

Jis žvalgėsi, vijosi kiekvieną ir Irutę panašią moterį ir prisartiinęs su nusivylimu pastebėdavo, kad tai ne ji. Praktikas riedėjo per jo smilkinius. Jis galutinai sumišo.

Prie fontano stovėjo būrelis žmonių. Vanduo tryško galingomis čiurkšlėmis aukštytyn, ir nuo žiburių jis atspindėjo šimtais įvairiausių spalvų. Atrodė, kad čia lyja oranžiniais ir smaragdiniais žaliais, purpuriniais ir žydriais vandens lašeliais. Pasaikiškas spalvų žaismas mirgėjo supamas tamsos.

Ir minia džiūgaudama žiūrėjo į tas nematytai gausias ir turtingas spalvas, kurios virpėjo, dulko ir skrido debesėliais, švaistydamos fantastiškus atspindžius. Jie žadino svajoti, ir mintys darėsi lakios, kaip ir tos vaivorykštės, bemanančios viena kitą.

Ne! Ir čia Viktoras nerado Irutės. Jam darėsi dvigubai skaudu. Aplink jis girdėjo laimingus šūksnius, linksmus veidus, skambų, gerą juoką. Net naktis, išrodė, juokėsi, kartu su visais.

Jis norėjo pasišalinti ir dar kartą pereiti parką, bet jį užkalbino partorgas Vingilis. Pasirodė, kad jis stovėjo čia pat greta Viktoro ir kaip visi stebėjo puošnaus fontano versmių žaismą.

— Laiminga mūsų karta, — tarė Vingilis. — Be galo

laiminga. . . Ramiai dirba ir ramiai džiaugiasi savo laime. Stipri mūsų tėvynė. Ji ir stipri ir turtinga. . . Kiek praėjo laiko? — partorgas nutilo ir šypsodamasis žiūrėjo į mirgančias spalvas. Paskui jis pridūrė: — Atsimenu — vaduojant miestą, štai, kaip tik šiame parke ėjo apkasų linija. Barbarai fašistai pačius stambiausius parko ažuolus nukirto ir sudarė užtvartą. . . Čia buvo ištrypta, subiaurota, išniekinta. . .

Juodu pamažėle ėjo žiburių link girlianda papuoštos estrados. Joje tautiniai rūbais pasipuošusios šokėjos, pritariant lengvai ir linksmai liaudies muzikai, skrido ratu ir nuo žingsnių vėjo plevėsavo kaspiniai moterų plaukuose.

— Štai, matai. . . — stabtelėjo Vingilis prie jaunų medžių virtinės, rūpestingų sodininkų rankos išrikiuotos alėjoje. — Išaugt tie medžiai. . . Išaugt ir jaunoji mūsų karta. Ji tės tai, ką savo krauju palaistė, savo gyvybėmis apgynė ir paliko mums tarybinę liaudies. Liaudis nemari. Ji amžina. . .

Po tylos minutės Vingilis vėl prašneko:

— Mes visi žinome, kas darosi šiandien Korėjoje. . . Ten taip pat augo vaikai. Jie ėjo į mokyklas. . . Ten irgi statė naujus fabrikus, buvo tokie pat gražūs parkai, taip pat dainavo ir linksminosi žmonės. . . Ten mylėjo, kūrė, svajavo. . . O kas šiandien ten? . . . Ugnyje skęsta miestai, į mokyklas nukrito amerikoniškos bombos, nuogi ir apakę nuo gaisrų dūmų kūdikiai rėplioja tarp šaltų savo motinų lavonų. . . Fašistai nepakenčia laisvų žmonių. Amerikos kapitalistai pasiryžę visą pasaulį padaryti vergu. Reikia budėti! Reikia mylėti savo gyvenimą, savo darbą, savo jaunystę. Ir budėti, budėti!

— Mes galingi. Mūsų darbas daro mus neįveikiamais. Partija ir draugas Stalinas — mūsų liaudies akys, protas, širdis. Pasaulyje nėra galingesnės už mūsų liaudį ir tvirtesnės neapykantos, kaip mūsų liaudies tiems, kurie eina pavergti tautų. Mes už taiką. Bet iš priešų mes nemeldžiame taikos. Mes taikos reikalaujame.

Partorgas pasiūlė Viktorui prisėsti ant suoliuko. Atrodė, kad tą vakarą Vingilis daug vieni vienas vaikštinėjo, galvojo, jame susikaupė jį jaudinusios mintys, — jis norėjo išsikalbėti. Viktoras atidžiai klausėsi karšto ir jausmingo partorgo balso.

Vingilis kalbėjo apie tai, koks skaidrus savo jausmais, savo mintimis turi būti tarybinis žmogus. Į jį šianiden atkreiptos viso pasaulio akys. Jame milijonai mato ateities atvaizdą. Mūsų žmoguje — viltis silpnesnių, pavergtų, nuskriaustų.

— Kaip mes visa tai pa-

siekėme? Kodėl mes nuėjoje me toli, pralenkę visą likusį pasaulį? Kodėl mūsų jaunimui ateityje lemta turėti visa, ko tik jis panorės?

Ir partorgas atsakė tvirtai ir ramiai:

— Žmogus sukurtas kūrybai. Nėra vertingesnio kapitalo, kaip darbas. Atkaklus darbas savosios liaudies gerovei viską ir visur nugali. Savo darbu žmogus pertvarko gamtą ir papuošia žemę. Jis ir pats tampa kitokiu. . . Didelius, nepaprastus laikus gyvenam, Viktorai! Savo darbu mes rašom istoriją.

Partorgas ilgai kalbėjo. Tarp kita ko, jis papasakojo, kad nuo ryt dienos fabriko, daugumai stachanovinkų pageidaujant, prasidės taikos sargyba. Prie savo presų, staklių ir kitų mašinų darbininkai parašys: Taika! Ir įtemptu darbu, naujom pergalem įrodys — tegul nieks nedrįsta drumsti mūsų taikos gyvenimo, trukdyti mums žingsnių į priekį.

Pakildamas ir atsiveikindamas su Viktoru, partorgas tarė:

— Taikos sargyba fabrike bus mūsų demonstracija ir perspėjimas tiems, kurie grasina karu. Tvirta ranka, mokanti kalti laimę, sugebės apginti nuo amerikoniškųjų bombų ir savo namus, savo artimuosius. Tai neabejotina!

Viktoras grįžo į namus kupinas naujų, jį jaudinančių minčių.

Bute jis atsirado pirmasis. Skroblas dar nebuvo sugrįžęs. Vaikinas susimąstęs perėjo kambariuką ir stabtelėjo prie lango. Žiburiai mirgėjo miestais. Daugybė namų ir daugybė žmonių juose. . . Kiekvienas iš jų turi savo laimę. . . Kiekvienas iš jų turi savo atkirą gyvenimą. . . Bet tie gyvenimai nėra padrikai ir vienišai. . . Jie pašaukti kurti, statyti, budėti. Pats didysis gyvenimas yra bendras. Ir baises nelaimė, jei-gu atsklyti nuo jo. . .

Viktoras juto džiaugsmingą, budrią, keistą nuotaiką, pirmą tokią savo neilgame gyvenime.

Kai sugrįžo Skroblas, Viktoras į fabriko draugą žiūrėjo kitomis akimis. Dabar jis matė, lyg pro prasiskleidusią ūkanos uždangą. Kiek gerų ir teisingų bruožų gali rasti kiekviename žmoguje, jeigu tiktai busi nuoširdus ir atidus.

— Tu praugai mane. — tarė Viktoras nuoširdžiai draugui. — Ir aš labai džiaugiuosi, jeigu tu greit ir sėkmingai pastatysi naujas mašinas. O gal kada nors ir pats jas gaminsi. . .

Po mėnesio laiko suvedė pirmuosius taikos sargybos rezultatus fabrike. Atskiri cechai tapo ištisai stachanoviniais. Planiruotojų skyriu-

je nebuvo nė vieno, neįvykdžiusio per pamainą dviejų dienų darbo. Viktoras Daurmantas garsėjo ne tik kaip savojo cecho, bet ir viso fabriko žymūnas.

Jį sveikino Rekešius, Teleiša, sveikino Skroblas ir Gražina, o taip pat ir kiti draugai. Bet jis buvo laimingiausias, kada jam pasakė keletą gerų žodžių Irutė.

Galingas, tikros draugystės jausmas brendo tarp bičiulių. Ir su džiaugsmu jie pasidavė tam jausmui.

Sūnų ir Dukterų Draugijos Reikalais

Sūnų ir Dukterų Draugijos vajeaus laikas jau įpusėjęs, tačiau naujų narių gauta nedaug. Kiek yra žinoma, tik pirma kuopa (Toronto) gavo 4 naujus narius, septinta kuopa (Winnipeg) 1 naują narį. Kitos kuopos iki šio laiko dar neatsiliepė, todėl nežinome, kokie vajeaus rezultatai yra vietoje.

Nors pradžia yra, gauti penki nauji nariai, bet negalime tuo pasitenkinti. Reikia darbą paspausti, ypač tose vietose, kur nieko nenuveikta.

Suvažiavimas

Centralinis Komitetas numatė kuopų atstovų suvažiavimą šaukti 4 ir 5 dienomis rugpjūčio, 1951 metais, Toronte. Tuo laiku didžiūma darbininkų turi atostogas, tad delegatams yra geriausia proga pasiekti suvažiavimo vietą, o kartu ir savo atostogas praleisti.

Kuopos savo susirinkimuose privalėtų iš anksto diskutuoti suvažiavimo problemas, ruošti naujus ir naudingus pasiūlymus, konstitucijos pataisas, kas jų nuomone turėtų būti pakeista, pataisyta, papildyta ir t.t. Be to, ruoštis prie pasiuntimo delegacijai suvažiavimą.

Tolimųjų kolonijų delegacijoms padeda centras padengti kelionės išlaidas.

Ch. Narush
SDD CK Sekretorius

HONOLULU. — Čia gatvėj susitiko du „komunizmo naikintojai“ — orlaivyno generolas Schlatter ir jūrininkas E. C. Burt. Generolas užkalbino jūrininką ir pradėjo agituoti, kad jis stotų į jo „outfitą“. Jūrininkas, palaikęs jį už „komunistų agitatorių“, sumušė ir įsivertęs generolą į taksi nuvežė į policiją.

Jūrininkas, būdamas gero-kai stipresnis, smogęs generolui per snukį 15 kartų. Nežiūrint to, generolas sako, kad jis nekels prieš jį bylos.

Ir kaipgi traukti į teismą tokį „gabų“ antikomunistą.

Trečia sutė pas po pietų jį punkt čia atvy jai esą r pos.

Vėl vi i vežimė mažą ga senyva kur gali žą taką Reiškia, siais kel jinga. Ji ir taip patį vak jau buve me lage dienas t

Ant r mūsų la pasakoj pasišali ros. Juc toli keli statę sa buvęs t vimas, slapstė. progą p jų ir tai atgal.

Kiti g vėliau. vė apsu įvykęs lakstę, kas kur

Buvo mūsų su žai stric tis, kur: gatvės, prašyti, užėjus, Miška primėty karinių jos.

Po ke atvyko Kalnuos dar buv nės ir e nereikšr maži v

Nuo Vilniaus iki Toronto

Rašo Naujas Kanadietis

(Tąsa)

Trečiadienį prieš pietus sėdėtė pasakė, kad jau šiandien po pietų turėsime apleisti tąjį punktą, nes pavakaryje į čia atvyksta kariuomenė ir jai esą reikalingos tos patalpos.

Vėl visą mantą susidėjome į vežimėlį ir išvažiavome į mažą gatvelę. Sutikęs vieną senyvą vokiečių pasiteiravau, kur galima būtų surasti mažą taką link Bad-Momburgo. Reiškia, grįžti atgal. Didžiais keliais vykti buvo pavojinga. Ji man nurodė kryptį ir taip vargais negalais, tą patį vakarą dešimtą valandą jau buvome savo "privatiniam lageryje", kurį prieš tris dienas buvome apleidę.

Ant ruožaus grįžo ir kiti mūsų lagerio gyventojai. Jie pasakojo kaip jiems pavyko pasišalinti iš varovų priežiūros. Juos buvo suvarę į netoli kelio esantį mišką ir apstatę sargybomis. Bet kada buvęs tos stoties bombardavimas, tai sargybiniai išsišlapstė. Jie pasinaudoję ta progą pasitraukė toliau nuo jų ir taip pabėgę ir grįžę čia atgal.

Kiti grįžo už poros dienų, vėliau. Juos amerikiečiai buvę apsupę ties Fridbergu ir įvykęs mūšis. Vokiečiai išlakstė, ir jie galėjo grįžti, kas kur norėjo.

Buvo vokiečių, kuriems mūsų sugrįžimas įvarė nemažai strioko. Vienas gestapietis, kuris gyveno ant mūsų gatvės, nusišovė. Kiti atėjo prašyti, kad amerikiečiams užėjus, mes jų neskųstume.

Miškas ir keliai buvo pilni primėtyti visokių vokiškų karinių ginklų, bei amunicijos.

Po keletos dienų pas mus atvyko amerikiečių tankai. Kalnuose ir prie pat mūsų dar buvo vokiečių kariuomenės ir ėjo susišaudymai, bet nereikšmingi, nes tai buvo maži vokiečių SS daliniai,

kurie dar bandė laikytis.

Taip pasibaigė, naciškos vergijos pančiai. Vergija, kurioje teko išvargti virš keturis metus. Daug kas nesulaukė išlaisvinimo ir pačiomis paskutinėmis dienomis žuvo, bet daug sulaukėme ir džiaugėmės, kad jau tikrai, nacinis slibinas parblokštas.

Buvo pavasaris ne tik gamtoje, bet ir mūsų širdyse. Tai pirmas mūsų gyvenime toks nepamirštamas pavasaris.

Nors per keletą dienų neturėjome nieko valgyti, bet nesiskundėme, nes žinojome, kad tai tik trumpo laiko klausimas. Kada sutikome amerikiečius ir radome jų tarp keletą lietuvių, tai verkėme iš džiaugsmo, o jie mus apdovanojo kuo galėdami ir teiravosi apie mūsų čia pergyventus vargus, pasakojo apie savuosius pergyvenimus.

Kur anksčiau buvo amerikiečių belaisvių stovykla, tai dabar ten buvo patalpinti nenugalimos vokiškos armijos likučiai. Ir koksai didelis kontrastas tarp jų ankstyvesnio atrodymo ir dabartinio. Sunku ir apsaityti!

Nors dar nebuvo galutinai kapituliuoti naciška armija, bet pas mus jau buvo ramu. Frontas jau buvo nuėjęs toliau ir mes tik matėm, kaip amerikiečių daliniai traukia į tą pusę, kur bus galutinas smūgis suduotas hitlerinėms gaujoms.

Tai buvo pavasaris pavasaryje.

(Bus daugiau)

FRANK VASS, B.A.
Advokatas - Notaras
Suite 403 - 455 Spadina
Toronto
Ofiso Tel. KI. 4989
Rezidenc. Midway 9352

SARAH KAPLAN GOLDSTICK
Advokatūra Tebėra Toj Pat Vietoj
Suit 108-109 — 414 Bay Street, Toronto

po vardu
Goldstick & Goldstick

Tel.: EM. 4-6469 Rezidencijos: KE. 7079

Real Estate Broker

Robert P. Rice
Kas norite pirkti ar parduoti namus ar biznį, kreipkitės pas mus — rasite teisingą ir nuoširdų patarnavimą
Kalbame ir lietuviškai — Klauskit Peter
656 Bloor St. W. Tel.: LA. 1277
(Toronto)

Scena iš naujausios tarybinės filmos "Cossacks of the Kuban" (Kubano kazokai). Ši filmą bus rodoma King Theatre, Manning ir College Toronte, pradedant kovo 23.

Planuojamas Atominis Lėktuvas

Jungtinių Valstijų valdžia yra nusprendusi statyti lėktuvą, kurį varytų atominė jėga. Žinovai skaičiuoja, kad vienas svaras uranumo Nr. 235, skylančios medžiagos, galėtų apvartinti didelį lėktuvą aplink žemės rutulį 80 sykių.

Kiek laiko bus sugaišta atominiam varykliui pastatyti? Atominiai inžinieriai spėja, kad reikės kelių metų.

Tačiau, žinoma, visai gali būti. Visi dalykai, surišti su atominė jėga, laikomi slapybėje.

Oro jėgų štabo vadas gen. H. Vanderberg yra pasakęs, kad naudojant atominę jėgą skraidymas prasidės anksčiau, negu paprastas pilietis

tikisi. O atominės Jėgos Komisijos narys S. T. Pike yra pranešęs, kad atominis motoras submarinui jau "dalinai pastatytas."

Atominiai inžinieriai teigia, kad toks lėktuvas, sulig dabartinių planų, galėtų skristi 2,500 mylių per valandą. Sakoma, didysis bombanešis B-36, naudodamas tik vieną svarą atominės uranumo Nr. 235 medžiagos, galėtų skristi 2 milijonus mylių.

Atominio inžino planuotojai tarp kitko, turėjo išspręsti šiuos klausimus:

Kaip suvaldyti atomų skilimą, kada reikia atsukti arba užsukti atominę jėgą.

Kaip apsaugoti lakūnus nuo mirtingųjų atominių spindulių.

Kaip atomų skilimo karštį naudoti, kad būtų gaunama varomoji jėga.

Kalbama, jog atominis karštis paverstų garais tūlus metalus, kaip kad šviną ar gyvsidabrį. Metaliniai garai vartų tam tyčia pagaminimą turbiną, kuri ir sukty lėktuvo propelerius.

(Pabaiga ant 12 pusl.)

Mes Dabar Parduodam

Geriausios Rūšies Futras, Zakietus, Skraistes ir Kahtierius

- Siuвам Pagal Mierą,
- Parduodam Gatavus,
- Taisom, Perdirbam,
- Pakeičiam Fasoną.

Darbas Garantuojamas
Dėl padėjimo vasarai į šaldytuvą šaukit: EM. 3-8884
Sandėlis ant Vietos

PRINCESS FASHION FURS
506 Queen St. West
Telefonas: EMpire 3-8884

Elora Flower Shop

72 Lippincott St. RA. 5459
(Vienos durys į šiaurę nuo College)

630 Queen St. W. PL. 4183
(Tarp Markham ir Palmerston)

Specializuojamės Prirengime Gėlių Vestuvėms ir Kitiems Reikalams

Visos Mūsų Gėlės Yra Garantuotos Jūsų Pasitenkinimui; Pasitaikius Netinkamoms, Tuojau Iškeičiamos.

Mūsų Kainos Taipgi Žemesnės

Po darbo valandų telefon.: LO. 3691 arba OR. 4175

Lietuviški Rekordai

16082 Polka Klumpakojis Lietuviškas Kadriilus
16145 Eisim Laukan Pragėriau Žirgelį
16171 Sudiev Sesutės Svajonė ir Melė
16182 Šabas God — Polka Lakštutė — Polka
16206 Stoviu Prieš Tave Oi Mergelė
16284 Kam šeri Žirgelį Kai Aš Turėjau
16304 Kanapių Polka Ona — Polka
16305 Daratyte — Polka Beržų Polka
16308 Dru-Lia Tu Lietuva, Tu Mano
16309 Kai Aš Turėjau Kaime Mergelė
Būk Vyras — Polka
16312 Lietuvos Liaudies Dainelės (1 & 2)
16313 Našlaitės Kapas - Daina Griuvėsių Gėlė
16322 Kur Bakūžė Samanota Mano Rožė
16323 Dukruzėlė Mergų Bėdos
16325 Laukiau Tavęs Mergų Polka

Rekordai Siunčiami į Bile Vietą Kanadoj
Kaina \$1.35 (plus persiunt.)
Mes taipgi parduodame radio ir televizijos imtuvus, pečius, namų baldus.

Original Furniture Co.
438 Queen St. W., Toronto

M. W. Kellermann
ADVOKATAS
6 Adelaide St. East
Ofiso telef. WA. 5900
Rezidenc. — MO. 1232
Toronto

Tel. AD. 1618 Šventadieniai: AD. 1618

The Victory Florist

Mūsų Specialybė:
Vestuvių buketai, vainikai, dekoracijos ir gyvos gėlės
Savininkas A. Merker 576 Queen St. W., Toronto

Pranešimai

Montreal, Que.

Margučių Baliaus

Velykų dienoje, sekmadienį, kovo 25 d., posančaliečių lietuvių svetainėje, rengiamas šaunus margučių balius.

Kviečiame kuo skaitlingiausiai dalyvauti. Laisva įžanga. Pradžią 3 val. p. p. Rengėjai

Windsor, Ont.

Susirinkimas

Pranešame, kad LLD 21 kuopos mėnesinis susirinkimas įvyks sekmadienį, 1 dieną balandžio, 1 valandą po piet. Rusų svetainėj.

Prašome visus narius atsilankyti, nes turime daug svarbių reikalų aptarti.

Valdyba

Hamilton, Ont.

Sokiai

Pranešame, kad Sūnų ir Dukterų Draugijos 2 kuopos mėtinis parengimas įvyks šeštadienį, kovo 31 dieną, Kafpato rusų salėj, 707 Barton St. E. Pradžią 8 valandą vakaro.

Grieš gerą muziką, bus šaltų ir šiltų gėrimų ir gerų užkandžių. Teko nugirsti, kad šeiminkės rengiasi pagaminti gerų lietuviškų dešrų ir kumpių.

Prašome nepraleisti progos pasivaikinti lietuviškais užkandžiais. Kviečiame Hamiltono ir apylinkės lietuvius atsilankyti ir pakviesti savo draugus ir pažįstamus. Nesigailėsit nei vienas.

Parengimo Komitetas

A lusty musical comedy in spectacular MAGICOLOR.
Arkino presents
Cossacks of the Kuban
Kubano Kazokai
PENKT. KOVO 23 KING TEATRE
Vieną Savaitę Manning ir College
Penktadienį ir šeštadienį, nuo 12 val. dienos

Menininkai Gana Gražiai Veikė

TORONTO. — Pereitą šeštadienį šio miesto lietuvių menininkai dar vieną veikalą perstatė scenoje. Šiuo sykiu jie suvaidino J. Linarto dviejų veiksmų dramą "Prakeikimas". Vaidino pats J. Linarta, J. Valūnas, B. Janauskienė, A. Ylienė, J. Šinkūnas, E. Laurusevičienė ir J. Valaitis. Nors jie neturėjo laiko gerai išmokti, bet suvaidino gana gerai, ypač atsižvelgiant į sunkumus vaidinti be tinkamos scenos ir dekoracijų.

Veikalas "Prakeikimas" pavaizdavo, koks likimas tenka žmogui, kai jo atsižada jo vaikai. Gavęs blogą žentą, kuriam jis užrašė visą turtą, senelis priverstas išeiti iš savo namų. Visą jo viltis buvo sūnus kunigas. Bet ir tas, būdamas turtingas, besidraugaujęs su vietos ponais, nenorėjo pažinti savo tėvo, atrodančio į ubagą. Senelis, baisiai susigraudinęs, prakeikia savo sūnų. Ir neteko stebėtis, kad jis taip padarė.

Šis veikalas sakyte sako,

kad turtas žmogų pakeičia, padaro jį bejausmiu, be draugiškos širdies. Tiesa, negalima tai sakyti apie visus, bet labai dažnai būna, kad praturtėjęs žmogus užmiršta viską, kas kilnu ir gražu, kas vertinga.

Reikia pasakyti, kad mūsų menininkai, dėka J. Linarto pastangoms, šį sezoną pasirodė labai gerai su perstatymais. Reikia laukti, kad kitais metais jie irgi pasirodys ne blogiau.

Beje, šis šeštadienis buvo moterų šeštadienis. Toronto Lietuvių Moterų Klubas minėjo tarptautinę moterų solidarumo dieną. Moterų Klubo choras išpildė kitą vakaro programos dalį. Nors susiorganizavęs neseniai, bet labai gražiai padainavo kelias lietuviškas daineles. Chorui vadovavo R. Strazevičiūtė.

Reporteris

Nauja Tarybinė Filma Toronte

TORONTO. — Pradedant penktadienį, kovo 23, King teatre bus rodoma visą savaitę nauja tarybinė filma "Kubano kazokai". Tai muzikinė komedija, paimta iš Kubano kazokų gyvenimo.

Vaidintojų tarpe yra Marina Ladinina, kuri vaidina tarybinėj filmoj "Gyvenimo Simfonija", Boris Andrejevas ir kiti.

Filmos direktorium buvo Ivan Piriev. Muziką parašė Isaakas Dunajevskis.

Ši filma buvo ilgai rodoma New Yorke ir San Francisco.

J. LUNSKY

AKIŲ SPECIALISTAS
Egzaminuoja akis, ištrina akių nervus, nuo kurių paina nervuotumas ir galvos skaudėjimas. Pritaiko akinius.
470 College W., Toronto
Telefonas: RA. 3924

Per pirmas dvi dienas, penktadienį ir šeštadienį, filma bus rodoma pakartojamai nuo 12 valandos dienos iki vidurnakčio.

PLANUOJAMAS ATOMINIS LEKTUVAS

(Atkelta nuo 11 pusl.)

Lakūnams apsaugoti nuo pavojingų atominių spindulių, toks inžinas turėtų būti aklinai aptvertas storomis švino - cemento sienomis. Vien tie aptvarai svertų 50 tonų ar daugiau. Bet bombanešis B-36, naudodamas atominį motorą, turėtų kitų palyginimų. Šis bombanešis, skrisdamas iki 10,000 mylių be nusileidimo, turi pasiimti 50 tonų gazolino. Dešimtis jo inžinų sveria kitus 25 tonus. Bet svaras atominės medžiagos pavaduotų 50 tonų gazolino. Taigi, manoma, atominis inžinas su visais apsauginiais aptvarais svertų ne daugiau, kaip gazolino krovinys ir dabartiniai inžinai bombanešyje B-36.

Atomis inžinas taipgi būtų vartojamas automatiškiems lektuvams, veikiausiai be lakūnų. Tokie lektuvai būtų iš tolo vairuojami radijo bangomis. Jie būtų daug lengvesni, nes nereikėtų sunkiųjų aptvarų žmonėms saugoti nuo mirtingųjų atominių spinduliavimų.

Jungtinių Tautų Jėgos Įsikasa Prie 38 Lygiagretės

TOKIJO. — Jungtinių Tautų jėgos kai kuriose vietose jau pasiekė 38 lygiagretę ir įsikasa. Matomai lauks, ką pasakys jų viršininkai Washingtone.

Korėjiečiai ir kiniečiai beveik be mūsų atidavė Seulą ir visą eilę kitų vietų. Išrodo, kad jie sužinia atsi-traukė.

Amerikiečiai ir kiti, kurie veda karą Korėjoj, dabar svarsto, ką daryti, ar eiti toliau, ar ne.

Eiti toliau reikėtų tęsimą karo. Korėjiečiai ir kiniečiai nesumušti. Jie gali vėl smogti skaudžius kirčius.

Washington. — Kongresmanas W. G. Bray sako, kad Kongresas greičiau nepriims biliaus, užgirančio St. Lawrence upės gilnimo planą.

Plano pravedimas kainuotų \$1,000,000,000.

Lille, Francija. — Lys Chelys, 30 metų moteris, išpasnikavo 57 paras.

Ji buvo užsidariusi stikliniame karste, tad publika galėjo, užsimokėjęs tam tikrą mokestį, pasižiūrėti į ją.

Belsize Tailors

Lietuvio Siuvėjo J. Račio Vyriskų ir Moteriškų Rūbų Siuvykla

Taipgi Atliekame ir Rūbų Taisymo Darbą Reikalui esant prašome kreiptis:

2011 Yonge St. - Toronto - HY. 9526

Lietuviška Moterų Plaukų Kirpykla

Janet's Beauty Salon

346 Broadview Ave. GERRARD 6620

(Kampas Gerrard)

Kerpam plaukus, dažom ir garbenuojam

Savininkė: EVA VILIŪNIENĖ

Helen's Fabrics

Lietuviška krautuvė visokių medžiagų dėl moteriškų suknelių, gatavų mergaičių suknelių, įvairių skarelė pasipuošimo sagučių ir t. t. Prieinama kaina.

1451 DUNDAS ST. WEST — TORONTO
Savininkė E. Dabravolskienė

Stinson's Jewellery

Kvalifikuotas lietuvis (Sniceris) laikrodininkas Parduodu, taisau laikrodžius, žiedus ir kitokias jewellery prekes.

2186 Dundas St. W. — Toronto — LO. 1397

Lietuvis Plumberis

(J. Lisauskas)

Įrengiam Aliejinį Apšildymą
Atliekam Kitus Plumberio Darbus
Darbas Garantuotas — Prieinama Kaina
236 CRAWFORD ST. Tel. LA. 5191
TORONTO

Frank Bochulis

Lietuvis Laikrodininkas

Taisau ir naujus parduodu laikrodžius, žiedus ir kt.
Darbas ir Prekės Garantuota
Atdara kasdien nuo 9 v. ryto iki 7 val. vak.

272 1/2 Queen St. W., Toronto

Frank Gaižauskas

Vyriskų ir Moteriškų Rūbų Siuvėjas

Reikalui esant prašome kreiptis pas mane

191 Sutherland Dr. - Leaside - MO. 9619.